

DE JAMADAMA'S

KOMEDIE

van

Paul Coppens

DE JAMADAMA'S

komedie van

Paul Coppens

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan, 282
B -2020 ANTWERPEN
Te. 03/260.68.16

Dit werk mag slechts worden opgevoerd worden
na voorafgaande schriftelijke toelating van

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan 282
B – 2020 ANTWERPEN
Tel. 03/260.68.16

E-mail bestellingen@almo.be
www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

DE JAMADAMA'S

KOMEDIE

van

PAUL COPPENS

PERSONAGES :

JAklien
MArgriet
DAniella
MArtine

DEKOR :

Een gewone huiskamer in een werkmanswoning.

KORTE INHOUD:

Vier vrouwen komen bijeen om een nummer in te studeren voor de jaarlijkse souper van de vrouwenbond. Dit jaar brengen ze een "Lachlied", lachen op muziek.

Hun optreden kent zoveel bijval dat ze ook nog op vele andere feestjes gevraagd worden.

Van het één komt het ander. Ze worden een heuse meidengroep, genaamd: "De Jamadama's. (is de samenstelling van de eerste twee letters van hun namen: JAklien, MAgriet, DAniella en Martine)

Jaklien, de leidster van de groep, ziet het groots. Ze wil kost wat kost doorbreken in de showbusiness. Ze wil immers afrekenen met haar verleden. Ze had toen geen zelfvertrouwen, en is daardoor haar Nederlandse verloofde kwijtgeraakt.

Voor Jaklien is deze meidengroep geen grap meer. Deze keer wil ze wel iets bereiken in haar leven. Zij spreekt eveneens een manager aan en zij investeert heel wat geld in de groep.

Maar al gauw wordt haar droom een nachtmerrie. Haar huwelijk gaat eraan kapot. Ze raakt aan de drank. Ze trekt in het geheim naar Nederland om er haar oud lief op te zoeken in het hotel. Ze is al haar geld kwijt. De deurwaarder komt aankloppen. Uiteindelijk verdwijnt ze spoorloos en vindt men haar terug in het station tussen clochards.

Haar drie vriendinnen halen haar terug. Jaklien moet opgenomen worden in een instelling. Haar koffers staan klaar.

Net voor ze vertrekt brengen de Jamadama's nog één maal hun "Lachlied".

EERSTE TAFEREEL

EEN NIEUW JAAR.

Jaklien zet de stoelen rond de tafel. Op die manier loopt ze rond de tafel. Ze is razend. Ze praat richting keukendeur.

JAKLIEN Ah zo! Meneer zit weer te mokken!

Ze neemt op de kast schaal met koffiekkan, kopjes, enz. Ze zet deze schaal in het midden van de tafel. De kopjes zet ze op hun plaats. Op die manier loopt ze terug rond de tafel.

JAKLIEN Ah zo! Meneer wil niet dat er gerepeteerd wordt!
(naar de kast, neemt een blocnote, scheurt er vier vellen af, legt ze op tafel voor elke stoel, weer rond de tafel)
 Ah zo! Meneer denkt dat wij toch niks kunnen! En het is allemaal flauwe zever!!!
(legt blocnote weg, neemt vier potloden, weer rond de tafel)
 Meneer moest weer blijven hangen en mij met het eten laten zitten! Het is al de vierde januari en meneer blijft maar Nieuwjaar vieren! *(aan keukendeur)*
 En nu wil meneer geen koud eten! Waart ge dan vroeger naar huis gekomen!!!
 G'hebt het expres gedaan! Ge wist dat ze gingen komen en dat ik mij moest haasten! Ge weet heel goed waarover het gaat! G'hebt gij nog dat bandje opgepakt!
(neemt de cassette recorder en zet deze op tafel)
 Ge kunt maar zien dat ge daar in de keuken blijft! Ge zet hier geen voet binnen. Vanavond is het MIJN beurt. Gij hebt hier al zo dikwijls zatlappen binnengehaald! Wel, vanavond zijn het de vrouwen! Hier gaan vier vrouwe lachen op muziek. We gaan ons "Lachlied" instuderen voor de souper van de vrouwenbond!

Er wordt aan de voordeur gebeld.

JAKLIEN Daar zijn ze. *(loopt naar de voordeur, bedenkt zich, keert op haar stappen terug, naar keukendeur en roept:)* Stik in uw eten!!! Zuiplap!!!
(terwijl ze weer naar voordeur loopt:) Voilà, dat moest ik hem toch nog zeggen.

Jaklien af in hall. Margriet verschijnt. Stijf voorovergebogen en ze houdt haar beide handen tegen haar rug.

MARGRIET Oeioeioei, Jaklien, ik moet direct gaan zitten.

We horen de voordeur dichtslaan en Jaklien op.

JAKLIEN Margriet, wat hebt gij voor?

MARGRIET Mijne rug! Iets ingeschoten! 't Verscot! *(komt voorovergebogen moeizaam binnen, haar rug betastend)* Help mij eens, mens.

JAKLIEN Ge hebt er precies serieus van.

MARGRIET Valt dat op misschien? *(stompelt vooruit)*

JAKLIEN Kom doet eerst uw mantel uit.

MARGRIET Ik hou hem aan.

JAKLIEN 't Is hier warm genoeg.

MARGRIET Ge weet dat ik nogal een kouwelijke ben.

JAKLIEN Hier, zet u op deze stoel. *(schuift de stoel van onder tafel, helpt Margriet zitten maar deze werkt tegen)*

MARGRIET Neen!!!

JAKLIEN Hoe neen?! Allée kom, heel traagjes door uw knieën zakken tot als ge met uw achterwerk iets voelt. Dan wilt dat zeggen dat ge zit.

MARGRIET De andere kant.

JAKLIEN Hoe, de andere kant? *(neemt Margriet bij haar andere arm)* Hier dan?

MARGRIET De andere kant van de tafel. Als ik links aan een tafel zit is het nog slechter.

JAKLIEN Is dat nu niet eender? Als ge het van de andere kant van de tafel bekijkt zit gij rechts van de tafel.

MARGRIET Ik bekijk het van die kant van de tafel, dus ik zou nu aan de linkerkant van de tafel zitten.

JAKLIEN En waar begint de tafel denkt ge?

MARGRIET Dat heeft er niks mee te maken.

JAKLIEN Bon, naar ginder dan.

MARGRIET Voorzichtig, heel voorzichtig.

Jaklien leidt Margriet uiterst voorzichtig naar de andere kant van de tafel. Daar probeert ze Margriet zachtjes op de stoel te helpen.

MARGRIET Neen! Auw!!!

JAKLIEN Wat nu?

MARGRIET Zo niet.

JAKLIEN Nu moet ge in 't midden zitten zeker?

MARGRIET Eerst die stoel een ietsje meer naar links schuiven.

JAKLIEN Dat is toch ook eender?!

MARGRIET Als een stoel recht op een tafel staat en vooral als hij zo wat naar rechts gekeerd staat, dan kan ik het niet uithouden van de pijn.

JAKLIEN *(draait de stoel wat naar links)* Zo dan.

MARGRIET Eens proberen. *(gaat zitten)*

- JAKLIEN Is 't goed?
- MARGRIET Auw! Neen, dat is niet te doen.
- JAKLIEN Ge kunt misschien eens proberen om op uw knieën te zitten.
- MARGRIET Daar kan ik niet tegen. Dan heb ik last van mijne meniscus.
- JAKLIEN Moet ge een kusseke hebben voor achter uwe rug?
- MARGRIET Dan zit ik te ver op de rand van de stoel.
- JAKLIEN Of zet u misschien in de zetel.
- MARGRIET Neen. In een zetel voel ik mij zo oud en dan is 't precies of ik vanalles mankeer.
- JAKLIEN Dan moet ge maar op uw tanden bijten.
- MARGRIET Veel te gevaarlijk. Mijn vals gebit zou kunnen breken. Auw! Zie die stoel hè!
- JAKLIEN Wat mankeert daar nu aan?
- MARGRIET *(kijkt naar de grond)* Neen, 't zal de vloer zijn.
- JAKLIEN De vloer?!
- MARGRIET Die vloer is wat oneffen en daarmee helt die stoel wat naar rechts af. 't Is dat wat ik gevoel.
- JAKLIEN Overdrijft ge nu niet?
- MARGRIET Jaklien, gij weet niet wat dat is, 't verscot in uwe rug. Dat gun ik mijn ergste vijand niet. Alleen Irma van naast ons en Martha van op den hoek. Auw! Ja, nu weet ik het...*(gaat wat schuin zitten, zijwaarts afhellend naar links)*... 't Is de vloer.
- JAKLIEN Ge gaat mij nu toch niet vragen om onze vloer uit te breken zeker?
- MARGRIET Neen. Maar als ge nu iets onder de rechter poot van de stoel wilt leggen, dan zal ik beter zitten.
- JAKLIEN Allée dan. Sta efkes recht. Dat gaat toch? *(neemt blocnote)*
- MARGRIET Ik zal 't proberen. *(moeizaam richt ze zich op en kreunt)*
- JAKLIEN Houdt u links. *(Margriet staat in stijve houding schuin links. Jaklien legt blocnote onder rechter voerpoot stoel)* Zet u nu neer. *(Margriet zet zich kreunend neer)* Is 't beter?
- MARGRIET Onder de rechter achterpoot ook iets. Anders waggel ik en dan word ik zeeziek.
- Margriet kreunend recht.*
Jaklien neemt blocnote terug, verdeelt die in twee en steekt de twee helften onder de stoel.
- JAKLIEN 't Is nu te hopen dat er onder de poten evenveel vellekes liggen.

- MARGRIET Ik zal 't rap gevoelen. *(moeizaam neer, probeert de stoel)*
- JAKLIEN En?
- MARGRIET Ja, 't is al beter.
- JAKLIEN Anders zulle, 'k wil er altijd een waterpasser bijhalen.
- MARGRIET Straks misschien. *(reactie van Jaklien)* Ik denk dat mijn ruggenwervels naar links afhellen. Dus, als ik naar rechts afhel, trekken die wervels tegen en... patat.
- JAKLIEN Jaja, laat die uitleg maar.
- MARGRIET Gij weet niet wat dat is als ge met uw rug op uw nek zit.
- JAKLIEN En juist nu moet ge dat voor hebben. Binnen twee dagen moeten we optreden. Dat weet ge toch?
- MARGRIET 'k Heb onze kelder leeg gemaakt. Albert ging dat al vier maand doen. Maar niks hé. Hij steekt geen poot naar iets uit. 'k Heb-ik mij dan kwaad gemaakt en ben er zelf aan begonnen.
- JAKLIEN *(kijkt kwaad richting keukendeur)* Die mannen!!!
- MARGRIET Een luie tamzak is hij geworden, Albert. Vanals we Filmnet hebben ligt hij een godganse dag in de zetel, met 't kopkussen van ons bed achter hem.
- JAKLIEN En Jules zit in de keuken te mokken. *(kwaad naar keukendeur toe, luid:)*
't Zijn allemaal grote egoïsten! Van de eerste tot de laatste!
- MARGRIET 'k Heb een zware bak proberen op te pakken.
- JAKLIEN Stop ze allemaal in dezelfde zak!
- MARGRIET Maar ge denkt toch niet dat Albert uit zijn zetel gekomen is. Wat zou hij. 't Was juist Tarzan met Bo Derek.
- JAKLIEN Margriet, meiske, we gaan het niet aan ons hart laten komen. We gaan ons nummerke inoefenen. En lachen gaan we doen. Lachen! Allée, laat ons met ons tweetjes al eens proberen. *(zet recorder aan, er speelt een instrumentaal prettig muziekje, dat ze met 'hahaha' lachend meezingt)* Hahahaha... allée, gij ook. *(doet teken)* NU!
- MARGRIET *(probeert te lachen op muziek)* Hahahaha...
- Maar plots stopt Jaklien. Ze denkt aan iets. Ze zet recorder af, spoelt terug. Dan gaat ze naar de keukendeur, opent ze en roept razend:*
- JAKLIEN En als ge gedaan hebt met eten, kunt ge de afwas maar doen! Zatte Jules! *(gooit de keukendeur dicht)*
- MARGRIET Auw!!! *(voelt haar rug)* Dat is allemaal uw schuld, luie Albert!

Er wordt aan de voordeur gebeld.

JAKLIEN Daar zijn de anderen. *(af hall)*

Daniella komt binnen. Men hoort de deur dichtslaan. Ze doet haar mantel uit, gooit die op Jaklien die weer op kwam en gaat onmiddellijk aan de tafel zitten.

DANIELLA 'k Ben wel naar hier gekomen, maar 'k heb geen sikkepit goesting.

JAKLIEN *(hangt mantel weg)* Daniella, wat is er met u?

DANIELLA 't Is af!

MARGRIET Uwe brei?

Daniella snuit haar neus, praat onverstaanbaar in zakdoek.

MARGRIET Wat zegt ge?

DANIELLA Ik zeg... *(murmelt snikkend, zakdoek voor de mond, onverstaanbaar)*

JAKLIEN Ah ja, nu ge 't zegt.

MARGRIET Jaklien, 't zal iets met haar lief te maken hebben zeker?

JAKLIEN 't Zou kunnen. 't Zou niet de eerste keer zijn.

DANIELLA Hebt ge mij een glas water, Jaklien?

JAKLIEN 'k Heb koffie gereed staan.

DANIELLA Neen, een glas water. Ik ga mij een pilleke pakken.

MARGRIET Om te kalmeren?

DANIELLA Neen, tegen diarree.

JAKLIEN Hebt gij diarree?

DANIELLA Nog niet, maar 't zal gaan beginnen. 'k Voel het.

JAKLIEN Dat gaat toch geen twee dagen duren zeker, want we moeten optreden.

DANIELLA Hangt van de pillekes af.

JAKLIEN Dan haal ik direct een glas water. *(gaat naar de keukendeur, opent ze)*
Zatte Jules, ik ben daar! En uw bek dicht als ik passeer! *(af keuken)*

MARGRIET Dus, Daniella, 't is af met uw lief?

DANIELLA Neen, met Gaston. *(droogt haar tranen, stopt zakdoek weg)*

MARGRIET Pardon?

DANIELLA Gaston.

MARGRIET Ah bon.

DANIELLA Niks bon. Hij wil mij niet meer. Hij heeft een ander. Nu kan ik alleen nog terecht bij hem.

MARGRIET Bij Gaston?

DANIELLA Neen, bij de Sjoë.

MARGRIET Hoe?

DANIELLA De Sjoë. Dat is mijn lief. Julien. Hij is garçon bij Gaston. In de taverne "Bij Gaston". Maar iedereen noemt hem de Sjoë.

MARGRIET Gaston?

DANIELLA Neen, Julien.

MARGRIET Dus, 't is af met Gaston maar uw lief is de Sjoë en die is garçon bij Gaston?

DANIELLA Neen, 't is af met een andere Gaston.

MARGRIET Pardon?

DANIELLA Met Gaston Cardon.

MARGRIET 't Is nogal aan de ingewikkelde kant. Dat is niet goed voor mijne rug.

DANIELLA Gaston Cardon is mijn baas op 't werk en ik had met hem te doen. Dat was mijne chou. Ik noemde hem chou.

MARGRIET En die andere Sjoë?

DANIELLA Die noem ik Sjoë omdat hij Julien noemt. Maar iedereen zegt 'de Sjoë' tegen hem. Dus zeg ik ook Sjoë. En Gaston Cardon noemde ik 'chou' omdat ik hem graag zag. Dat verstaat ge toch wel zeker.

MARGRIET Dus, ge hebt twee sjoë's: een 'sjoë' en een 'chou'. Zeg, dat is nogal een gesjoemel bij u.

DANIELLA Ik hàd twee chou's. Nu heb ik alleen nog 'de Sjoë'.

Jaklien op met glas water, slaat de keukendeur dicht.

DANIELLA Ah, 't water. *(steekt de pil al in haar mond)*

Jaklien gaat over, wil het glas water geven. Daniella steekt haar hand uit naar het glas, maar Jaklien bedenkt zich, keert zich om en gaat weer naar de keukendeur. Daniella trekt een grimas met pil in haar mond.

JAKLIEN En als ge geen poot uitsteekt naar de afwas, dan zult ge wat meemaken!

Jaklien terug naar tafel met glas. Zelfde spel. Jaklien weer naar deur terwijl Daniella haastig naar glas grijpt. Nog een grotere grimas nu.

JAKLIEN En ge kunt voor de rest van de week in 't klein beddeke slapen!

Daniella doet murmelend teken dat ze de pil in de mond heeft. Daarna zelfde spel. Voor de derde keer gaat Jaklien naar de keukendeur.

JAKLIEN En riskeert u eens van daar pinten te zuipen! 'k Heb de fleskes geteld!

Daniella springt recht. Met handen vooruit rent ze naar Jaklien, graait het glas uit haar handen en drinkt het gulzig leeg.

JAKLIEN Allée, wat krijgt gij nu?

DANIELLA *(slikt pil door)* ik had die pil al in mijne mond.

JAKLIEN *(neemt leeg glas aan en zet het op tafel)* Maar wat ik eigenlijk niet snap, g'hebt een diarree-pilleke nodig omdat het af is met uw lief.

MARGRIET Niet met haar lief. Met de chou. De Sjoë is de andere.

DANIELLA Dat is omdat ik opgewonden ben en dat zet hem dan op mijn darmen.

JAKLIEN G'hebt nochtans vroeger al zo dikwijls van die folliekes voor gehad en dan begon gij direkt pullovers af te trekken die ge nog maar juist gebreid had.

MARGRIET Maar ge breit nu niet meer zeker?

DANIELLA 'k Heb geen tijd. 'k Zit veel bij Gaston als de Sjoë er is.

MARGRIET Daar begint ze weer!

DANIELLA *(bij Margriet)* Oh maar, g'hebt die pull aan die ik voor u gemaakt heb.

MARGRIET 't Is voor u dat ik hem eens aangedaan heb. Ik draag hem anders nooit. Hier aan mijn hals wringt er iets. 't Trekt tegen.

DANIELLA *(neemt pull bij de kraag)* Hier?

MARGRIET Hij trekt scheef.

DANIELLA *(trekt met een ruk achteraan de pull)* Ge moet hem dan wat aantrekken. Zo.

MARGRIET Auw!!!

JAKLIEN Pas op! Z'heeft 't vershot.

Doordat Daniella zo hard aan de pull getrokken heeft is Margriet nog schuiner - aan de rechterkant - gestuikt. Zo blijft ze onbeweeglijk, pijnlijke grimassen trekkend, zitten.

DANIELLA Wat scheelt er?

MARGRIET G'hebt mij naar de verkeerde kant getrokken.

JAKLIEN Naar links moet ge haar brengen. *(duwt Margriet zachtjes naar links)*

DANIELLA Die stoel staat scheef.

MARGRIET Dat moet zo. Bergaf is de mode.

JAKLIEN *(komt achter de tafel bij de recorder)* Zo, ik kan al misschien dat muziekske laten horen voor ons lachnummerke. En willen we terwijl al eens proberen? Dus, ik begin te lachen. Dan valt Margriet in en dan Daniella.

DANIELLA *(droogde haar tranen, maar begint nu weer te snikken)* Invallen zegt ge? Heel mijn wereld is ingevallen.

JAKLIEN Tuttuttut, invallen als 't moment er is en daarmee uit. *(zet muziekje aan, wacht even en dan:)* Hahahaha... *(op ritme van de muziek; doet dan teken naar Margriet)*

MARGRIET *(doet haar uiterste best en overdrijft hierdoor)* Hahahahaha...

Jaklien doet teken naar Daniella.

DANIELLA *(snikkend)* Hahahahaha...

Op die manier brengt het trio het 'lachlied'. Tot plots Daniella luider begint te huilen.

JAKLIEN *(zet de muziek af en spoelt terug)* Daniella, dat is nu toch niet lachen hè!

DANIELLA Ik weet het, Jaklien, maar hoe kan ik nu lachen met al mijn verdriet?

Op dat moment schuift de stoel van de blocnote.

MARGRIET *(stuikt voorover, rechts)* Aai!!! Oeioeioei!!!

JAKLIEN *(begint zich op te winden)* En gij ook!

MARGRIET Hoe kan ik nu lachen met mijne rug!

JAKLIEN Zie, dat wordt hier hopeloos! En dat is allemaal de fout van die mannen!!!

DANIELLA Gaston, de bedrieger!

MARGRIET Albert, de luie tamzak!

JAKLIEN Jules, de zuiplap!

MARGRIET Wie komt er nu eerst mijne stoel goed zetten?

Er wordt aan de voordeur gebeld.

JAKLIEN Dat zal Martine zijn. Daniella, trekt gij Margriet recht. *(af hall)*

DANIELLA *(bij Margriet)* Zouden we u niet beter vastbinden op uwe stoel?

MARGRIET Legt dat weer onder mijn poten. *(ze richt zich op, Daniella legt blocnote terug)*

Martine komt haastig en buiten adem binnen gestormd, blijft staan in de hall en kijkt richting voordeur.

- MARTINE *(overstuur)* Doe die deur dicht!
- JAKLIEN *(verschijnt in de hall bij Martine)* Kan er hier nu niemand normaal binnenkomen?
- MARTINE Dicht! Vast! De grendel erop! Het alarm aangezet! Barricadeer die deur!!! Is de achterdeur ook vast?!
- JAKLIEN Ja, en wil ik ons vensters dicht timmeren ook? *(keert zich om)*
- MARTINE Wacht!
- JAKLIEN Hoe? Ik dacht dat ze direct dicht moest.
- MARTINE Kijk eerst of er daar een man staat.
- DANIELLA *(meteen in haar nopjes)* Wordt gij achtervolgd?
- MARTINE En of!
- JAKLIEN *(verdwijnt even, men hoort deur dichtslaan, komt onmiddellijk terug)* Niks te zien.
- MARTINE 'k Ben effenaf naar hier gelopen. Hals over kop.
- JAKLIEN *(neemt mantel aan van Martine, hangt die weg)* Allée kom, zet u en 'k zal ons koffie inschenken.
- MARTINE *(alles wat ze vertelt toont ze met brede gebaren)* Van de week – eergisteren – had ik juist hetzelfde voor, toen ik naar de bibliotheek ging. Ik stapte gewoon zo... *(loopt door de kamer)*
- MARGRIET Stapt gij altijd zo?
- MARTINE En ik hoorde opeens voetstappen achter mij.
- MARGRIET Misschien van uwe schaduw.
- DANIELLA Die hoort gij toch niet zeker.
- MARGRIET Die van mij wel.
- MARTINE Ik keek schuin achter mij terwijl ik verder liep. Zo... *(weer loopt ze rond terwijl ze schuin omkijkt)*
- MARGRIET Amai, moest ik zo lopen, ik krijg 't verschot in mijne rug en voor mijne nek zou dat ook niet goed zijn.
- MARTINE En achter mij zie ik een man lopen. Een duistere man. Een louche typ met een zwarte hoed op en een lange lichtgrijze regenmantel. Gelijk Humphrey Bogart in de film.
- MARGRIET Albert zal die film wel al gezien hebben.
- MARTINE En hij liep achter mij met zijn handen in zijn zakken en mij terwijl blijven gadeslaan. Zo: ... *(loopt door de kamer met grote stappen, handen in de zakken en met wijd open ogen voor zich uitkijkend)*

DANIELLA Goh, dat is opwindend.

MARTINE En ik begon rapper te stappen. Zo: ... *(stapt vlug nu)*

De anderen volgen Martine met draaiende hoofdbewegingen?

MARTINE En hij ook rapper. Zo: ... *(vlug en met grote stappen)*

MARGRIET Zie, daar word ik draaierig van en dan krijg ik koppijn.

DANIELLA En mij begint dat op te winden. Dat doet mij aan de Sjoer denken.

MARGRIET De welke?

DANIELLA De garçon.

DANIELLA Die loopt zo tussen de tafels met zijne plateau. *(loopt nu ook door de kamer als een garçon)*

MARTINE En op den duur begon ik effenaf te lopen. *(loopt sneller, ze kruist Daniella)*

MARGRIET Dat is hier nogal een over en 't weer geloop. Jaklien, toont gij eens hoe dat uwe Jules loopt als hij zat is.

JAKLIEN Die loopt niet. Die waggelt, zigzagt, botst, stuikt voorover valt... en dan mankt hij.

MARGRIET Allée, doe het eens voor. Dan doe ik voor hoe Albert met zijn pikkelen omhoog in de zetel ligt.

JAKLIEN *(kwaad recht)* Zeg, is dat hier nu gedaan met dat geloop?!

MARTINE Dat was eergisteren.

DANIELLA *(gaat op haar plaats zitten)* Dat moet toch tof zijn als er een man achter uw hielen aan zit.

MARTINE En daarstraks liep hij daar weer. Ik durf straks niet alleen naar huis.

DANIELLA 'k Zal meegaan. 't Is te hopen dat hij daar is.

JAKLIEN Allée Martine, zet u nu neer. Dan kunnen we eindelijk beginnen. 'k Heb voor iedereen papier en potlood gereed gelegd om de bewegingen op te schrijven.

Margriet probeert voorover te buigen om haar kop koffie te nemen, want haar stoel staat nogal ver van de tafel.

MARGRIET Oeioei... mijne koffie staat wat ver.

JAKLIEN Margriet, in godsnaam, ge kunt toch uw arm uitstrekken!

MARGRIET Neen, dat kan ik niet. Als ik mijn arm uitstrek dan schiet er altijd iets in mijne nek.

JAKLIEN Uw linker of uw rechter kant?

- MARGRIET Mijne nek heeft gene kant. Dat is een ander geval.
- JAKLIEN Hier dan. *(schuift de kop koffie dicht bij Margriet)* En nu gaan we beginnen!
- DANIELLA *(plots ongemakkelijk)* Ik geloof dat 't komt! *(recht en met handen op buik rent ze naar de keukendeur)*
- JAKLIEN Ziet terwijl of dat hij met de afwas bezig is!
- DANIELLA Geen tijd om te zien. *(af keuken)*
- JAKLIEN In ieder geval, we gaan beginnen.
- MARTINE *(veert recht)* Ik weet het!
- JAKLIEN Wat nu weer?
- MARTINE Peper! Ik zal een potteke peper in mijne zak steken voor als ik aangerand word. Jaklien, mag ik uwe peper meedoen?
- JAKLIEN 'k Zal hem u straks geven.
- MARTINE Ik ga er direct om. *(naar de keukendeur)*
- JAKLIEN Zeg terwijl tegen die zatlap dat hij moet afdrogen ook.
- MARTINE Ik klap niet meer tegen een man. *(af keuken)*
- JAKLIEN *(gaat uitgeteld zitten)* Zie, dat is hier niet meer te doen. We gaan dat lachnummerke nooit kunnen opvoeren.
- MARGRIET Van mij hebt ge gene last hè Jaklien. Ik blijf schonekes op mijne stoel zitten.
- JAKLIEN Jaja, zwijg maar al.
- Martine en Daniella op uit de keuken.*
- MARTINE *(toont potje)* En recht in zijn ogen strooi ik die peper.
- JAKLIEN Gaan jullie nu eindelijk zitten!
- Martine en Daniella gaan zitten. Jaklien staat recht.*
- DANIELLA En gij staat altijd recht als wij gaan zitten.
- JAKLIEN Omdat ik ga dirigeren. Vooruit. En nu geen onderbrekingen meer. We starten.
- Jaklien zet de muziek aan. Zelfde spel. Jaklien begint te lachen en vervolgens, na het teken van Jaklien: Margriet, Daniella en Martine. Maar het is een ware kakofonie.*
- JAKLIEN *(zet muziek af)* Stop!!! STOP!!!
- De anderen stoppen, behalve Margriet.*
- JAKLIEN Margriet, zijt serieus.

- MARGRIET Haha... ik kan niet meer stoppen. 'k Heb de slappe lach nu.
- JAKLIEN Serieus zeg ik u!
- MARGRIET *(hevig lachend)* We moeten lachen en we moeten serieus zijn! Auw! Mijne rug!!!
(stopt plots met lachen en trekt een pijnlijke grimas)
- JAKLIEN *(schuift recorder bij Martine)* Hier Martine, bedient gij de recorder. Dan kan ik meer aanwijzingen geven. En spoel eerst terug.
- MARTINE Op die knopkes duwen?
- JAKLIEN Ja. Dus, dames luistert... oh ja, voor ik het vergeet, eerst nog dit: onze naam! We moeten toch een artiestennaam hebben als we optreden. Wel, ik had gedacht aan: "DE JAMADAMA'S"
- DANIELLA Wat is dat voor iets?
- JAKLIEN Dat zijn de eerste twee letters van onze namen aan mekaar geplakt. En dat wordt: de Jamadama's.
- DANIELLA Wel zeg, dat is goed gezien. En dat klinkt goed.
- JAKLIEN Ik zie het al gebeuren. Dames en heren, nu treden voor u op: *(allen tegelijk behalve Martine, die ondertussen aan de recorder aan het frutselen is: DE JAMADAMA'S!)*
- MARGRIET *(niet in zelfde ritme)* ...Ma... da's...
- JAKLIEN *(staart dromend voor zich uit)* Verleden week, met Nieuwjaar, heb ik mij voorgenomen om dit jaar mijn leven te veranderen. Ik moet en ik zal iets worden. Iemand naar wie iedereen zal opkijken.
- MARTINE Ik denk dat het gereed staat. 'k Heb de knopkes ingeduwd.
- JAKLIEN En nu gaan we serieus blijven. En lachen. Pas op, om dat goed te kunnen moeten we onze zorgen aan de kant schuiven.
- MARGRIET Mijne linker kant.
- JAKLIEN En wat zijn nu, op dit moment, onze zorgen? De mannen! Dus, ik denk niet meer aan Jules de dronkaard!
- MARGRIET En ik niet meer aan Albert, de luie kont!
- DANIELLA En ik niet meer aan Gaston, de bedrieger!
- MARTINE En ik aan geen enkele man meer.
- JAKLIEN Daar gaan we dan. Martine, start de muziek.

Martine zet de recorder aan. Iedereen wacht op de muziek, maar die komt er niet. Plots hoort men de stemmen terug: 'Dus, ik denk niet meer aan Jules de dronkaard – En ik niet meer aan

Albert, de luie kont – En ik niet meer aan Gaston, de bedrieger – En ik aan geen enkele man meer’)

JAKIEN Zeg, wat is dat? *(duwt recorder af)*

MARTINE Ik weet niet. Onze stemmen staan erop.

JAKLIEN ’t Is niet waar hee! G’hebt DIE knopkes ingeduwd!

MARTINE Dat ik het niet meer weet welke knopkes!

Jaklien duwt recorder in. Men hoort: ‘Weg met de mannen...’. Ze zet de recorder af.

JAKLIEN Potverdekke! G’hebt de knopkes voor op te pakken ingeduwd, trut! En onze muziek is er af!

DANIELLA Nu nog schoner.

MARGRIET En nu dat ik in topvorm begon te komen met het lachen. Mijne rug is aan ’t overgaan.

JAKLIEN En overmorgen moeten we optreden!

DANIELLA Dan moet die muziek zo rap mogelijk opnieuw opgepakt worden.

JAKLIEN Jules heeft dat gedaan. Hij heeft de CD gehaald bij zijne kameraad. *(recht naar keukendeur: zet ze op een kier, dan overdreven lief)* Jules? Mijn lief Juleken?! Zoudt gij voor ons iets willen doen, schatteken? Zeg, ge moet niet afwassen, zenne. We gaan dat met ons viereen doen. En afdrogen ook.

MARGRIET Ai, mijne rug begint weer.

JAKLIEN Zeg Juleken, en trek u maar gerust een fleske bier af. ’t Is u gegund. Schattebouteken, zoudt gij morgen die muziek opnieuw willen oppakken? *(doet stil deur weer dicht en komt op haar plaats zitten)*

MARGRIET Nu hebben we onze kinkels toch nog wel vandoen zeker.

MARTINE ’t Is om te janken.

Alle vier zitten ze er uitgeteld en triestig bij. Ze kunnen wel huilen. Ondertussen valt het

DOEK

TWEEDE TAFEREEL

LENTE

Jaklien staat aan het venster. Ze kijkt door een verrekijker naar de tuin.

JAKLIEN Hup, de volgende. Schoon zeg, schoon. En weer weg. Bezie dat.

Daniella komt opgewekt binnen. Ze heeft een licht zomers opvallend kleedje aan.

DANIELLA Bezie mij!

JAKLIEN *(nog steeds door haar verrekijker kijkend)* Ssst, wat stiller. Rembrand zal gaan komen.

DANIELLA Rembrand? Gaat ge schilderen?

JAKLIEN Daarjuist was het Rina.

DANIELLA Houdt gij iets in 't oog?

JAKLIEN Dat is effenaf schoon om te zien.

DANIELLA Jaklien, gij zijt toch de geburen niet aan 't bespieden?

JAKLIEN Al een hele dag. Op en neer.

DANIELLA Op en neer?!

JAKLIEN Ik versta er mij niet uit hoe ze 't uithouden.

DANIELLA Naar wie staat gij eigenlijk te loeren?

JAKLIEN Naar de schuur hiernaast. Daar zie, Rembrand! Amai, die duikt nogal.

DANIELLA Ik wist niet dat gij... maar laat mij toch ook eens kijken. *(neemt verrekijker over)* Waar is die Rembrand?

JAKLIEN Juist buiten. Dat gaat rap.

DANIELLA Zeg, waarover zijt gij nu eigenlijk bezig?

JAKLIEN Over de zwaluwen.

DANIELLA Zwaluwen?! Sinds wanneer observeert gij zwaluwen?!

JAKLIEN Sinds ik mij bezig hou met de natuur. Toen ik verleden week mijne witte jas ophing voelde ik mij ineens heel goed en er kwamen nieuwe nummerkes in mij op. Kortom, het was tof in de hof en ik kreeg daar inspiratie.

DANIELLA Zijt ge zeker dat die inspiratie niet door uwe was kwam? Ik heb dat ook. Als ik iemand zijn ondergoed buiten zie hangen stel ik mij vanalles voor.

- JAKLIEN Neeneen, 't was de natuur die mij te pakken had. De zon die scheen, de vogelkes die floten en onnozel deden.
- DANIELLA En wat heeft dat met Rembrand te maken?
- JAKLIEN Ik ontdekte de zwaluwen. Er woont daar een koppel in de schuur. Ik heb ze een naam gegeven: Rembrand en Rina.
- DANIELLA Kunt jij zien wie dat wie is?
- JAKLIEN Die ene heeft precies een grotere bek. Dat moet 't manneke zijn.
- DANIELLA Welwelwel, Jaklien, gij die de natuur induikt.
- JAKLIEN Voelt gij dan niks?
- DANIELLA Wat zou ik moeten voelen?
- JAKLIEN Dat de lente in 't land is.
- DANIELLA Een mens herleeft dan, dat is waar.
- JAKLIEN Een mens leeft mee met de natuur. De natuur herleeft, de mens ook.
- DANIELLA Zeg, gij zijt een echte filosoof geworden.
- JAKLIEN Daniella, beseft ge dan niet dat we op een keerpunt staan in ons leven?
- DANIELLA Hebt gij daar de ouderdom al voor?
- JAKLIEN Ik heb het over de Jamadama's. vier maanden geleden hebben we zotweg iets ineen gestoken. En waar zitten we nu? We worden veel gevraagd door vrouwenbewegingen. We hebben nieuwe nummerkes ook. In het begin was het een lachnummerke. Maar nu hebben we al een heel repertoire. Liedjes uit het leven gegrepen. Ge hebt toch ondervonden dat de mensen dat graag horen. We moeten dus zo verder doen. De Jamadama's, de groep van het levenslied.
- DANIELLA Schlagers... vandaag de dag is dat weer in.
- JAKLIEN Voilà. Maar om op die zwaluwen terug te komen, ik moest toch iets vinden dat een passie voor mij is.
- DANIELLA Een passie voor zwaluwen?! Voor wat?
- JAKLIEN Voor de interviews. Mij, als frontlady van de groep, zullen ze het meest interviewen. En wat kan ik zeggen? Dat ik een doodgewone huisvrouw ben? Daar heeft de pers niks aan. Maar als ik iemand ben die de natuur lief heeft, dat is andere koek.
- DANIELLA Verdorie, Jaklien, gij meent dat precies.
- JAKLIEN Natuurlijk meen ik het. Beseft ge dan niet dat ons leven in een stroomversnelling terecht gekomen is? We zullen allemaal veranderen, Daniella. Gij ook.
- DANIELLA Zeg, zwaluw, wat vindt ge van mijn nieuwe kled?

- JAKLIEN Nogal felle kleuren.
- DANIELLA Is het niet wat te hevig?
- JAKLIEN Dat past bij u. Gij zijt nogal een hevige.
- DANIELLA Jaklien, ik heb de kriebels!
- JAKLIEN De lente, meiske!
- DANIELLA Ik heb groot nieuws.
- JAKLIEN Ge zijt verliefd? Dat is geen nieuws meer. En zeker geen groot.
- DANIELLA Ik ben officieel verloofd.
- JAKLIEN 't Is niet waar! Met wie?
- DANIELLA Raad eens.
- JAKLIEN Ja, tegen de tijd dat ik ze allemaal opgenoemd heb, zijn Rembrand en Rina al weer vertrokken.
- DANIELLA Mijne garçon. Jules. Moest er eens van komen hè.
- JAKLIEN Zijt ge zeker dat het nu serieus is? 't Heeft al een paar keren aan en af geweest.
- DANIELLA 17 keren om precies te zijn. Maar 't is serieus nu. We gaan eerst samenwonen op mijn appartement. Wij zullen waarschijnlijk eind dit jaar trouwen. Kijk eens, hij heeft mij een ring gekocht.
- JAKLIEN Als het achteraf maar niet blijkt dat het zotte kosten waren.
- DANIELLA Jaklien, we zijn goe bezig. Zeker weten. Er is iets met ons aan 't gebeuren. *(zingt terwijl ze door de kamer huppelt)* 'Mooi, 't leven is mooi!'
- Men hoort de voordeur dichtslaan. Dan komt Margriet binnen gestrompeld. Ze is warm ingeduffeld. Dikke mantel, sjaal. Dit is natuurlijk in schril contrast met het fleurige kleedje van Daniella.*
- MARGRIET Hatchie! De deur stond begot open.
- DANIELLA Margriet! Hoe ziet gij eruit?!
- MARGRIET Ziet ge iets aan mij?
- JAKLIEN *(kijkt door verrekijker naar Margriet)* Van dichtbij gezien zijt ge nog geen spier veranderd.
- MARGRIET Zwijg mij over spieren. Ze zijn stijf. Hatchie!!! Het gaat niks goed met mij. Ik zit in een slecht vel. Zien jullie mijn lijkleke kleur niet?
- DANIELLA Ge ziet rood.

MARGRIET Dat is dan van de koorts.

JAKLIEN *(legt verrekijker in de kast)* De deur mag open. Martine moet nog komen. *(af en komt onmiddellijk terug)* Zeg Margriet, zondagnamiddag moeten we optreden, dus soigneert u maar.

MARGRIET *(trekt haar muts dieper over haar hoofd)* Dat doe ik. Maar zoudt gij dan de deuren niet dicht doen? Dat tocht hier. Wie zet er nu zijn voordeur wijd open!

JAKLIEN En de achterdeur ook. Dat brengt frisse lucht binnen.

DANIELLA En dat bezorgt ons de kriebels!

MARGRIET *(trekt haar sjaal nog wat dichter aan)* Dat bezorgt mij een serieuze griep. En die vergadering?

JAKLIEN Als Martine komt beginnen we.

MARGRIET Heeft Jules gezegd wanneer ze zouden thuis zijn? Niet dat het mij kan schelen, maar ik zet altijd graag 'per malheur' een hoop rommel in de weg tegen dat hij thuis komt. Dat moet hij dan eerst opruimen eer hij zijne velo kan binnen zetten. Daarmee doet hij ook eens iets.

JAKLIEN Ze gingen hun normale kilometers rijden... en hun normaal aantal potten.

DANIELLA Ja, die binken van jullie hebben het schoon afgehandeld. De vrouwen stichten een showgroep en zij sluiten zich aan bij de wielertoeristen.

JAKLIEN Dat aansluiten is nog niks. Maar dat koersmachien van 1.000 euro.

MARGRIET Die van Albert 800 euro.

JAKLIEN Maar Jules heeft er zijn drinkbus gratis bijgekregen.

Men hoort de voordeur dichtslaan. Martine komt binnen.

MARTINE *(overstuur)* Ik heb liever die deur dicht.

MARGRIET Toch ièmand die normaal doet.

MARTINE De telefoon! Zet hem stil! Leg er een kussen op! Trek de stekker uit!!!

DANIELLA Normaal?!

MARGRIET *(doet sjaal wat losser)* Zie, dat is al veel beter met die deur dicht.

Ondertussen heeft Martine een aantal kussentjes uit de zetel genomen en legt die boven op de telefoon.

JAKLIEN Martine, is er iets met die telefoon?

MARTINE Er is iets met àlle telefoons!

DANIELLA Soms rinkelen die.

MARTINE Zwijg mij daar van!

MARGRIET Mogen ze niet rinkelen?

JAKLIEN Verwacht ge slecht nieuws?

MARTINE 'k Heb last van een hijger.

MARGRIET 'k Wist niet dat gij een vijver had.

JAKLIEN Wat heeft dat er nu mee te maken?

MARGRIET Een reiger zit toch aan de vissen.

JAKLIEN Een HIJGER!

MARGRIET Haa... ik had verstaan...

JAKLIEN Zet die muts af! Dan zult ge tenminste horen.

MARGRIET Als ge de achterdeur dicht doet. Ge weet dat ik rap een oorontsteking heb.

JAKLIEN Allée, 't is goed, 'k zal ze maar dicht doen. *(af, men hoort achterdeur dicht slaan)*

MARGRIET Dat is al veel beter. *(zet haar muts af)*

JAKLIEN *(weer op, neemt de kussentjes van telefoon)* De telefoon moet vrij blijven. Er kan altijd iemand bellen voor een contract.

DANIELLA *(nieuwsgierig)* Allée vertel, Martine, wat is dat met die hijger?

MARTINE *(weer vertelt ze alles met brede gebaren)* De eerste keer gebeurde het vanmorgen. Ik was alleen thuis. Mijn moeder was naar een begrafenis. Ik zit in de zetel. De telefoon rinkelt. Zo: ringelingeling... ge kent dat wel.

MARGRIET De onze doet pieppieppieppieppie.

MARTINE Ik laat nog efkes rinkelen omdat ik mij afvroeg: 'Wie kan dat nu zijn?' Maar hij bleef verder rinkelen. Ringelingeling.

MARGRIET Als de onze lang pieppieppieppie doet krijg ik daar koppijn van.

MARTINE Ik recht en naar de telefoon. Ik pak op. Hij stopt met rinkelen.

MARGRIET De onze piept dan ook niet meer.

MARTINE 'k Zeg 'Hallo, u spreekt met Martine Van Haver'. En wat hoor ik?

MARGRIET Hatchie!

MARTINE Neen. Ik hoorde: 'huuuuch... huuuuch...' *(hijgt met overdreven diepe stem)*

DANIELLA Goh, dat is opwindend.

MARTINE Ik verschoot natuurlijk. Ik zeg dan nog eens 'Hallo'... Maar hij weer: 'huuuuch... huuuuch...'

DANIELLA Begon hij niet smachtend te kwijlen?

MARTINE Hoe dat?

DANIELLA Zo van ...heuheuheu...en terwijl de zevel uit zijne mondheuheu...

MARTINE Neen, 't was alleen huuuchuuuch...

JAKLIEN Zeg, we gaan de vergadering beginnen.

DANIELLA Ze is nog niet uitgepraat, Jaklien.

JAKLIEN 't Zal gewoon een vergissing geweest zijn. Ge moet daar allemaal niet zo'n spel van maken.

MARGRIET 't Was misschien de sprekende klok met astma.

MARTINE En dan op mijn werk ook. In de bibliotheek. 'k Was nog maar een half uur daar. Ineens...

MARGRIET Ringelingeling.

MARTINE Neen, daar was 't pieppieppiep. Ik pak op. Weer huuch...huuch...

MARGRIET Hij noemt misschien zo.

DANIELLA Dat mij zoiets nu nooit overkomt.

MARTINE Maar dat verschiet zenne.

JAKLIEN Vooruit, iedereen aan tafel. Ik ga eerst iets halen en dan kan de vergadering beginnen.

Jaklien af, Daniella en Martine gaan zitten. Daniella geeft een kaartje aan Martine.

DANIELLA Hier, mijn visitekaartje.

MARTINE Voor wat?

DANIELLA Als die vent nog eens belt geef hem dan mijn telefoonnummer.

MARGRIET Gij zult ook nooit veranderen.

DANIELLA Is dat niet schoon van mij? Daarmee laat die rotzak haar met rust. En ik kan daar tegen. Ik offer mij op.

Op dat moment komt Jaklien op met een aantal platgedrukte grote kartonnen dozen. Ze legt die voor de tafel.

JAKLIEN Jullie hebben het over opoffering? Prima. Dat past juist in ons kraam.

MARGRIET Sinds wanneer verzamelt gij kartonnen dozen?

JAKLIEN Ik heb deze vergadering gepland omdat het stilaan tijd wordt om aan het imago van onze groep te werken. *(neemt glazen en een fles wijn, zet alles op tafel)* We hebben tot hiertoe alleen opgetreden voor de één of andere vrouwenvereniging. Maar we gaan een stap verder zetten.

MARGRIET Gaat gij ons wijn opgieten?

JAKLIEN Dat behoort ook tot die stap.

DANIELLA Waar wilt ge eigenlijk naar toe?

JAKLIEN Naar de top!

MARGRIET Ziet ge mij al een berg beklimmen? En het is daar ijskoud boven!

JAKLIEN *(begint in te schenken)* Ik bedoel: naar de top in de showbusiness.

De anderen bekijken mekaar.

DANIELLA Bedoelt ge dat wij een tophit zouden moeten scoren?

JAKLIEN Onder andere. In ieder geval hebben we tijdens onze optredens bewezen dat we heel wat in onze mars hebben.

MARGRIET Voor mij gene wijn, Jaklien.

JAKLIEN *(gebiedend terwijl ze inschenkt)* Ge gaat leren wijn drinken, Margriet.

MARGRIET Ik krijg daar altijd maagpijn van.

JAKLIEN En dat zeuren moet ge ook afleren.

DANIELLA Allée, Jaklien, ga verder.

JAKLIEN *(zet fles neer, houdt haar glas in de hoogte)* Dames, laat ons een toast uitbrengen op het begin van ons nieuwe leven. Op de start van de grandioze carrière van de Jamadama's. Gezondheid!

Ze drinken. Margriet verslikt zich.

MARGRIET Slaat eens op mijne rug.

MARTINE *(slaat heel voorzichtig op rug van Margriet)* Als ik te hard sla moet ge't zeggen.

MARGRIET *(hoestend)* Waarom drinken we gene koffie zoals gewoonlijk?

JAKLIEN Als we later op recepties uitgenodigd worden zult ge nog wat anders moeten drinken dan lichte wijn zoals deze.

MARGRIET Recepties? Daar ga ik van z'n leven niet naartoe. Om mijn spijsvertering naar de knoppen te helpen zeker.

JAKLIEN Ge zult wel moeten.

- MARGRIET Ik zorg voor mijn gezondheid.
- JAKLIEN Snappen jullie het dan niet? We worden geapprecieerd en ze vragen naar ons. Iedereen zegt dat we schoon zingen. We kunnen het! En we hebben de mogelijkheden. Margriet en ik hebben geen kinderen. Aan onze halve trouwboeken hebben we toch niks. En we zijn nog jong genoeg. En jullie twee zijn niet getrouwd, niks in de weg.
- DANIELLA Julien zal het wel goed vinden. Hij moet wel. En daarbij, hij is ook ieder weekend weg.
- JAKLIEN We hebben eindelijk de kans om iets te presteren in ons leven. Wat hebben we totnogtoe gehad? Margriet gaat kuisen. Ik van de fabriek naar de dop. Gij, Martine, in de bibliotheek. Dat is ook heel boeiend. En jij, Daniella, achter een typemachien.
- DANIELLA En daar heb ik mijn buik vol van.
- JAKLIEN Huisvrouw! Ik ben alleen maar goed om in de keuken meneer zijn eten klaar te maken, om heel 't kot schoon te houden, om achter de strijkplank te staan. Dat schenkt mij geen voldoening. Sorry, maar ik ben nu zo. En ik heb geleerd dat ge ambitieus moet zijn in het leven. *(toont op de kast een farde)* DIT schenkt me wel voldoening. Liedjesteksten.
- DANIELLA Schrijft jij liedjes?
- JAKLIEN Voor de Jamadama's.
- DANIELLA Wauw, tof zeg! Onze eigen liedjes!
- MARTINE En jij gaat daar muziek op zetten ook?
- JAKLIEN Ik vind wel iemand. En nu wil ik weten of jullie er akkoord mee gaan dat we de showwereld binnen stappen.
- DANIELLA Natuurlijk gaan we daarmee akkoord.
- MARTINE Ik weet het zo niet. Dat is toch een wereld apart.
- JAKLIEN Het wordt de hoogste tijd dat wij echt gaan lèven.
- MARTINE Is dat geen wereld met gevaarlijke manspersonen? Ik bedoel van die louche typen en die...
- MARGRIET Hijgers. Ja, Martine. Al meer dan één jong zangeresje is in slechte handen en in een verkeerd bed terecht gekomen.
- MARTINE Oeioei... maar...
- JAKLIEN Wij zijn met z'n vieren.
- MARTINE Ja, we moeten dicht bijeen blijven.
- MARGRIET Maar hoe gaan we dat doen, ons bekend maken en in die wereld stappen? Met die kartonnen dozen?

- JAKLIEN We beginnen met een stunt.
- MARGRIET De kerktoren beklimmen zeker. Als ge toch naar de top wilt.
- JAKLIEN Aangezien we levensliedjes brengen, moet onze stunt iets te maken hebben met de tragiek van het leven. En ik heb gedacht aan de daklozen, de clochards. Er is ooit een slaapactie geweest. Maar dat is verleden tijd en die clochards zijn weer vergeten.
- MARTINE Wilt gij soms zeggen... ?
- MARGRIET Jaklien?!... Dat meent ge toch niet zeker?!
- JAKLIEN Wij gaan 24 uur tussen de clochards leven en daar onze levensliedjes brengen. 's Nachts gaan we in het station slapen, op en onder deze dozen.
- MARGRIET Dan nog liever in de gevangenissen gaan zingen.
- JAKLIEN Met onze liedjes gaan we geld inzamelen. Dat schenken we aan de armen. En we geven ook een persconferentie.
- DANIELLA *(springt enthousiast recht)* Ik ga akkoord. Als kind sliep ik al eens in een doos. Dat is echt tof. En warm, Margriet. *(opent een doos en gaat erin liggen)*
- MARGRIET Jaklien, sta me toe dat ik het u zeg, maar gij geraakt stillekesaan helemaal van lotje getikt.
- JAKLIEN We moeten naar buiten treden, in de belangstelling komen te staan. En een goeie truck daarvoor is: een actie voor een goed doel. Met andere woorden: een visje in het water smijten om een snoek te vangen.
- MARGRIET Allemaal goed en wel, maar kunnen we niet iets doen voor een bepaalde ziekte of zo?
- DANIELLA Voor de 'Z.V.M.'-patiënten zeker.
- MARGRIET Z.V.M.? Wat is dat?
- DANIELLA De Ziekte Van Margriet.
- MARGRIET Ik zal daar maar niet op antwoorden. Dat ge mijn lijf moest gewaar worden!
- JAKLIEN We doen dit om ons bekend te maken. Bekend EN bemind! Men zal over ons schrijven: 'Meidengroep De Jamadama's brengt levensliederen over, voor en tussen de armen.'
- DANIELLA We zullen in de 'Dag Allemaal' komen en in de 'Story'.
- MARGRIET Pas op, ik heb altijd compassie gehad met kansarmen.
- JAKLIEN Daarna zullen wij niet meer 'arm aan kansen' zijn.
- DANIELLA *(heeft ondertussen een grotere doos geopend)* Kijk eens, desnoods kunnen we hier met ons vieren in.

- MARTINE Ja, want daar moeten we zèker dicht bijeen blijven.
- MARGRIET Wanneer gaat dat gebeuren?
- JAKLIEN Zo vlug mogelijk.
- MARGRIET In volle zomer. Dan is het 's nachts warmer.
- JAKLIEN Nee, zo vlug mogelijk. Volgende week bijvoorbeeld.
- MARGRIET Volgende week? Maar 't kan 's nachts nog vriezen!
- DANIELLA In het ergste geval alleen aan de grond.
- MARGRIET Juist daarom. We gaan toch op de grond liggen zeker. Zie, ik krijg al koud als ik eraan denk. *(trekt haar mantel dicht aan, haar sjaal wat vaster en zet haar muts op)*
- JAKLIEN We worden beroemd, zeker weten! Een swingende meidengroep. Maar we zullen allemaal iets aan onze conditie moeten doen ook.
- MARGRIET *(staart dromend voor zich uit)* Neem nu dat we met de Jamadama's een goeie cent verdienen... Dan ga ik doen waar ik al zolang van droom. Ik koop een appartement aan de zee. Ik heb de zeelucht nodig voor mijn gezondheid. En ik ga daar wonen. In mijn eentje. Albert laat ik zitten.
- JAKLIEN Ik ga scheiden en start een productiemaatschappij op met een eigen muziekstudio.
- DANIELLA *(kruipt uit de doos)* Ik trouw met Julien en we beginnen een eigen zaak. Een sjiek restaurant.
- Ze kijken naar Martine.*
- JAKLIEN En gij, Martine?
- MARTINE *(kijkt verstrooid naar de telefoon)* Ik heb zo'n voorgevoel dat de telefoon weer zal gaan rinkelen.
- DANIELLA Ja, laat maar.
- JAKLIEN We moeten wel de managers die ons benaderen ons product aanbieden: een bandje met onze eigen liedjes. *(toont de farde)* We gaan hier muziek laten opzetten en we trekken ermee naar een studio om er een bandje op te nemen.
- DANIELLA Wauw! Tof zeg! We zullen gevraagd worden op alle schlagerfestivals.
- MARGRIET En wat gaat dat allemaal niet kosten?
- JAKLIEN Veel geld.
- MARGRIET En wie gaat dat betalen?

- JAKLIEN Wij. Ieder van ons stelt een bepaalde som ter beschikking. Dit is een investering. Eens in de lift krijgen we alles terug en daarna beginnen we aan ons fortuin.
- MARGRIET Hoeveel?
- JAKLIEN Ik had gedacht ieder... 2.500 Euro.
- MARGRIET Wablieft?!
- MARTINE Tweedui...?!
- DANIELLA Dat is wel niet niks hè Jaklien.
- JAKLIEN We moeten ook affiches laten maken en folderkes en zo. De eerste kosten zijn voor ons. Maar knoopt het goed in jullie oren: het is een investering. We gaan het honderdvoudig terug verdienen.
- MARTINE Ik moet er met mijn moeder over klappen.
- DANIELLA We kunnen met een soort van aandelen werken. Hoe meer we nu geven, hoe meer we van de winst zullen krijgen.
- JAKLIEN Zo gaan we het doen, ja. Denk erover na. Ik wil morgen het antwoord. Maar denk ook aan uw appartement, Margriet.
- MARGRIET Ik zal er een nachtje over slapen. Als ik kàn slapen tenminste, want ik voel mij zo mottig.
- DANIELLA *(geeft een kartonnen doos aan Margriet)* Hier. Begin maar al te oefenen om in een doos te slapen.
- MARGRIET Albert zal nogal ogen opzetten als ik naast ons bed in die doos kruip. Maar ik ga het toch doen.
- DANIELLA *(geeft ook een doos aan Martine)* Hier Martine.
- MARTINE Ik ga die doos afplakken met plakband, zodat er niemand aan ons aankan. We gaan toch sàmen in één doos slapen?
- DANIELLA Ja, en mekaar's handje vasthouden.
- MARGRIET Is de vergadering afgelopen?
- JAKLIEN We komen morgenavond weer samen. Zelfde uur, zelfde plaats.
- MARGRIET Allée, dan ga ik. Brrr, 't zal frissekes zijn. *(trekt haar sjaal dicht aan)*
- MARTINE Ik ga mee! Salukes!
- DANIELLA Martine, vergeet mijn visitekaartje niet.
- Margriet en Daniella gaan weg. We horen de deur dichtslaan.*
- JAKLIEN Ik verwacht er niet veel van.

- DANIELLA Op mij kunt ge rekenen.
- JAKLIEN Dat weet ik. Maar ik zal het doen, Daniella. Ik zal investeren. Desnoods ga ik er een lening voor aan.
- DANIELLA Ge zijt zo zeker van uw stuk.
- JAKLIEN Ik ga door. Ik was vroeger nooit een doordouwer. En omdat ik altijd twijfelde heb ik vele kansen voorbij laten gaan. Maar het belangrijkste was een kans in de aard van uw droom die gij nu hebt. Laten we er op drinken. *(schenkt in)*
- DANIELLA Wat bedoelt ge met 'een kans in de aard van mijn droom'?
- JAKLIEN Ik was smoorverliefd op een Hollander. Maarten heette hij. Zijn ouders hadden een hotel in Rotterdam. Hij zou die zaak ooit overnemen. Ik had de kans om met hem mee te gaan. Hij wilde met me trouwen. Maar ik twijfelde. Zot hè. Tot over uw oren verliefd en niet meegaan. Ik vroeg altijd opnieuw bedenktijd. En op een dag kwam hij niet meer. Ik begreep het: de vrouw van een hoteleigenaar zou de zaak moeten mee beheren, dus ambitieus zijn en zelfvertrouwen hebben. Zeker niet twijfelen. Later ben ik op Jules gebotst. Maar ik heb Jules nooit zo gaarne gezien als mijne Hollandse bonenstaak. 't Was nogal een lange. Twee meter en twee. *(geeft glas aan Daniella)*
- DANIELLA Schol Jaklien.
- JAKLIEN Op uw restaurant. Maar ge blijft toch bij de groep?
- DANIELLA Wat denkt ge wel. Daarmee zal het restaurant juist veel volk trekken. We zullen er een fanclub oprichten.

Ze heffen het glas.

JAKLIEN Op de Jamadama's!

DANIELLA Op onze wensdromen.

JAKLIEN Die zullen verwezenlijkt worden! Zeker weten.

Ze drinken.

Ondertussen valt het

DOEK

DERDE TAFEREEL

ZOMER

Jaklien en Daniella komen bezweet binnen. Ze hebben een joggingpak aan. Dat van Jaklien is nieuw. Daniella laat zich in de zetel vallen. Jaklien loopt nog wat ter plaatse.

DANIELLA Amai, Jaklien, dat was een serieuze toer.

JAKLIEN Na zo'n inspanning direct gaan liggen is niet goed. Nog een beetje fitness daarbij. Komaan.

DANIELLA *(komt naast Jaklien staan)* Hoeveel kilometer hebben wij gelopen? Vijf?

JAKLIEN Vier.

DANIELLA In ieder geval, een grotere toer dan verleden week.

JAKLIEN Dan was 't maar twee kilometer.

DANIELLA Amai, dat is al direct flink opgedreven. Effenaf verdubbeld.

JAKLIEN Ter plaatse lopen en langzaam uitbollen. Eerst rap en dan vertragen.

DANIELLA En dat terwijl het buiten snikheet is.

JAKLIEN Dan doet het nog zo goed.

Ze beginnen nu te stretchen.

JAKLIEN We zouden een optreden aan de kust moeten kunnen versieren.

DANIELLA En terwijl er daar eens goed het onze van pakken. Wauw, dat zou tof zijn.

JAKLIEN Misschien komt dat in orde.

DANIELLA Gaat gij daar voor zorgen?

JAKLIEN Via iemand die contacten legt.

DANIELLA Wie?

JAKLIEN Een manager... of een producer of zo.

DANIELLA Ja, daar klapt ge al zo lang van.

JAKLIEN Hadden we drie maand geleden die clochardstunt gedaan, we waren nu wel al bekend.

DANIELLA Dat het niet is doorgegaan was mijn fout niet. De andere twee wilden niet. Margriet zei dat ze er iets zou van over houden en Martine kreeg er al op voorhand nachtmerries van. Er kroop altijd een clochard bij haar in bed.

JAKLIEN En als ik u nu zeg dat ik er ene gevonden heb.

DANIELLA Een clochard?

JAKLIEN Een manager.

DANIELLA Serieus?

JAKLIEN Ik ga er op de vergadering meer over zeggen.

Ze stoppen met stretchen.

DANIELLA Margriet is precies ver achter.

JAKLIEN Och, we kennen haar.

Ze blazen uit. Jaklien neemt een handdoek die op de stoel klaar lag. Daniella neemt een handdoek uit haar sporttas. Ze drogen hun zweet af.

DANIELLA Als we getrouwd zijn ga ik iedere dag met Julien lopen

JAKLIEN De situatie nog altijd dezelfde?

DANIELLA Nog altijd de veertiende december. Zeg, wat denkt ge wel?

JAKLIEN Och mens, een relatie kan zo rap veranderen.

DANIELLA *(kijkt Jaklien aan, korte stilte)* G'hebt het over uzelf hè, Jaklien?

Margriet komt kreunend en mankend binnen, heeft ook een joggingpak aan, althans iets wat er zou moeten voor doorgaan. De andere twee leggen hun handdoek weg.

MARGRIET Auw! Mijne voet!

DANIELLA Ge zijt nog tamelijk rap.

MARGRIET *(stompelt naar de zetel)* Omgeslagen! *(laat zich in de zetel vallen)*

JAKLIEN Had ik het niet gedacht dat ge iets voor zou hebben.

MARGRIET Aan dat baantje sla ik mijne voet toch wel om zeker. Auw! Jaklien, daar moeten direct kompressen op.

DANIELLA Die is vast en zeker gebroken.

MARGRIET Zoudt ge denken?

DANIELLA Op drie plaatsen.

MARGRIET Ge zou er niet moeten van verschieten.

JAKLIEN En op ene poot hebt ge verder gelopen?

MARGRIET 'k Heb mij in de graskant gezet.

DANIELLA Hoe, en ge zijt hier al?

- MARGRIET Er kwam daar een vent per velo voorbij. 'k Heb hem gevraagd of ik mocht opzitten.
- DANIELLA Een geluk dat hij u niet voorbijgereden is.
- MARGRIET Hij kon niet. Ik was languit op 't fietspad gaan liggen. Mijn benen lagen in de weg. En 't is gelukt. Hij heeft mij opgepikt en mij hier afgezet.
- DANIELLA Zat ge dan wel gemakkelijk op dat stoelke?
- MARGRIET 'k Heb op zijn stuur gezeten.
- JAKLIEN Op zijn stuur?!
- MARGRIET Hij had geen stoelke.
- DANIELLA Dat moet een schoon zicht geweest zijn.
- MARGRIET Maar gemakkelijk is anders. 't Was een koersstuur.
- DANIELLA Zie, ik ben al uitgerust. Ik zou kunnen herbeginnen. *(begint weer ter plaatse te lopen)*
- MARGRIET Jaklien, doet gij mijn loopschoenen eens uit.
- JAKLIEN Loopschoenen zegt gij daartegen.
- MARGRIET 't Is niet omdat gij u volledig in 't nieuw gestoken hebt dat ik mijne portemonnaie moet omkeren voor zo een training. Dat zijn allemaal dure spullen.
- DANIELLA Koop dan tenminste gymschoenen.
- MARGRIET Met deze mocassins heb ik altijd goed uit de voeten gekund.
- DANIELLA En diezelfde voeten er goed kunnen mee omslaan ook.
- MARGRIET Mijne voet kwam in een putteke terecht. Dat kan toch iedereen voor hebben zeker. Allée Jaklien, trek die schoen uit.
- JAKLIEN De welke? De linker of de rechter?
- MARGRIET *(bekijkt haar voeten)* Euh... wacht...
- JAKLIEN Ge voelt toch welke voet het is?
- MARGRIET Ze doen alle twee zeer.
- DANIELLA Waren er twee puttekes?
- MARGRIET Neen, maar mijn ene voet doet zeer van een eksteroog. Ah ja, dat is deze.
- JAKLIEN Dus, 't is de rechter. *(hurkt neer om de schoen uit te trekken)*
- MARGRIET De rechter, ja. 'k Zeg het u toch.

Men hoort de deur dichtslaan. Martine komt binnen. Overstuur natuurlijk.

- MARTINE De vergadering is toch nog niet begonnen?
- JAKLIEN Ah daar zijt ge! Waarom houdt gij u niet aan de afspraak?
- MARTINE Een collega ziek. 'k Moest langer blijven.
- MARGRIET Jaklien, is die schoen nu bijna uit. Auw! Daniella wilt gij voor een kom water zorgen? Die voet moet direct kompressen hebben.
- JAKLIEN Voilà, uw schoen is uit. Nu goed?
- MARTINE *(zet zich neer)* En ik pak van z'n leven geen autobus meer. Daniella, ik zie nog wittekes zeker?
- JAKLIEN *(bekijkt de voet)* Ik zie er niks aan.
- DANIELLA Heeft de bus te hard gereden naar uw goesting?
- MARGRIET Ziet g'het, zie! Ik had het nog gedacht.
- JAKLIEN Wat?
- MARGRIET Dat is mijn eksteroogvoet.
- JAKLIEN *(staat woedend recht)* Margriet, gij zijt met mijn voeten aan 't rammelen! Doe uw andere schoen nu zelf uit. We gaan vergaderen.
- MARGRIET 't Is omdat ik mij zo moeilijk kan bukken. Vergeet niet dat ik inspanningen gedaan heb om jullie te volgen. Ik durf wedden dat we zeker dertig kilometer gelopen hebben.
- JAKLIEN Vier kilometer.
- MARGRIET Tenminste dèrtig! Mij moet ge niks wijs maken. *(bekijkt voet)* Neen begot, 't is toch deze. Auw! Ja, nu voel ik het, 't zijn verstuikingsteken.
- MARTINE *(steekt haar handen voor zich uit)* Kijk eens hoe ik er nog van beef.
- JAKLIEN En wat hebt gij nu weer voor?
- MARTINE Wel luister... *(staat recht, uiteraard vertelt ze weer met brede gebaren en de nodige handelingen)* Ik stap op de bus. Maar ik was verstrooid. Ik dacht dat ik thuis was en thuis strek ik mij soms volledig uit, zo... *(strekt zich uit)*
- MARGRIET Hij is gezwollen.
- MARTINE Dus, terwijl ik op de bus stapte, strekte ik mij ook uit. Zo... *(stapt ter plaatse een 'trapje op', zich uitstrekkend)*
- DANIELLA Die chauffeur zal gedacht hebben: "Wauw, wat een sexy poepeke! Daar moet wat mee gebeuren met zo'n protteke."
- MARGRIET Daar moet zelf en een rekverband aan.

- JAKLIEN Gaat ge 't kort houden, Martine, dat we kunnen beginnen?
- MARTINE De chauffeur reageerde niet. Maar er zat daar een louche typ op de bus en die bekeek mij. *(gaat zitten)*
- MARGRIET Jaklien, kom kijken. Beweer nu niet dat die niet gezwollen is.
- JAKLIEN Ik zeg u dat ge er niks aan ziet. Sta recht en loop eens rond. 't Zal er mee beteren.
- MARTINE Ik keek niet naar hem, maar door het vensterke. Maar weet ge wat die deed?
- MARGRIET Terwijl eens kijken naar dat eksterog. *(trekt andere schoen ook uit)*
- MARTINE Pissst... pissst. Zo deed hij. En er zat anders niemand op de bus. Dus 't was duidelijk op mij bedoeld.
- DANIELLA Wauw, dat is toch tof als de jongens naar u fluiten!
- MARTINE Dat was niet fluiten, dat was pisst... pisst.
- JAKLIEN Ge zoudt op de duur zeggen dat ze u zoeken, Martine.
- MARTINE Eerst kort: pisst pisst en dan langer: piiiissst piiiissst.
- MARGRIET *(bekijkt haar andere voet)* Z'is begot weg.
- MARTINE Zie, dat is om de muren van op te lopen als ge altijd maar pisst pisst hoort. Ik kon me niet bedwingen en ik keek naar hem en dan deed hij zo... *(maakt hoofdbewegingen om iemand bij zich te roepen)* En met zijn oog pinken. *(knipoogt, trekt hierbij de nodige grimassen)*
- MARGRIET *(nog steeds haar voet onderzoekend)* Soms is dat oog weg en soms is dat oog daar weer.
- MARTINE En dan met dat ander oog. Zo.
- MARGRIET 't Is precies of dat oog verspringt naar de andere kant. Maar 't is daar ook niet.
- MARTINE Ik heb mij direct weer omgedraaid.
- MARGRIET Dat is toch een komiek eksterog.
- JAKLIEN Als we nu niet beginnen vergaderen dan is 't gedaan met vergaderen!
- MARTINE En hij deed verder. Veel luider. Pissst! Pissst!
- DANIELLA Kort of lang?
- MARTINE Met veel meer sss-klanken nu.
- DANIELLA Hij lispelde toch niet?
- MARGRIET Ik ga toch eens verder met dat oog.

- MARTINE En hij deed ook verder zo: (*hoofdbewegingen*)
- JAKLIEN En ik doe alleen verder als 't zo blijft duren!
- MARGRIET (*staat moeizaam recht*) Ik ga eens proberen of ik er kan op lopen met zonder iets aan mijn voeten.
- JAKLIEN Voor de laatste keer, is dat hier nu gedaan!?
- DANIELLA Maar Jaklien, wat hebt jij toch?
- JAKLIEN Wat ik heb? Dat ik het beu ben dat jullie zich gedragen als stomme onnozele trutten!
- MARGRIET (*loopt mankend op blote voeten rond*) Wel, 't gaat precies wat beter. Jaklien, maar ik moet u wel zeggen dat uwe vloer koud is. Ge moet tapisplain leggen.
- JAKLIEN Margriet, ga zitten, doet uw schoenen aan en houd uwe smikkel!!!
- MARGRIET (*terwijl ze gaat zitten*) Maar nu gevoel ik dat mijn achterkant ook zeer doet. Dat is van op dat koersstuur te zitten.
- JAKLIEN (*stemverheffing*) We gaan beginnen, jà?!
- MARTINE Jaklien, ge moet mij pardonneren als ik soms wat verstrooid ben, maar dat komt omdat...
- JAKLIEN Zeg nu niet dat ge nòg iets voor hebt!
- MARTINE Allée, ik zal het jullie maar zeggen. Ik heb euh... een vriend... allée, een lief!
- DANIELLA 't Is niet waar! Tof! Proficiat meiske!
- MARTINE Ik ken hem al een paar weken van in de bibliotheek. En de laatste tijd bleef hij altijd tot dat ik gedaan had. We gingen samen naar buiten. En soms gingen we uit.
- DANIELLA Gij uitgaan?! In de week dan nog wel?! Maar jij zijt veranderd!
- MARTINE 't Is te zeggen, ergens een pannenkoek gaan eten of zo.
- DANIELLA Gij zijt nog níks veranderd.
- MARGRIET 'k Heb geluk.
- JAKLIEN Gij ook al?
- MARGRIET Ik kan nog in mijne schoen. Die voet zal dan toch niet zó gezwollen zijn.
- MARTINE Samuel noemt hij. Hij leest veel boeken en af en toe gaat hij naar de cinema. Hij ziet ook graag films, Margriet.
- MARGRIET Zwijg mij van films. 't Is thuis weer wreed. Albert zijn goesting voor zijne koersvelo is al over. Hij ligt weer in de zetel.

JAKLIEN Wat zegt gij daar?

MARGRIET Dat zijn dure velo aan de haak hangt. Al twee weken.

JAKLIEN Al twee weken!!!

MARGRIET 800 euro zonder drinkbus in de stal aan een haak naast een marmiet. Proper hè.

JAKLIEN Proper!

MARGRIET Waar hangt Jules de zijne?

DANIELLA (*schiet in een lach*) Allée Margriet, wordt dat nu gevraagd?

MARGRIET Ja, gij zijt niet getrouwd. Lach maar. Ge zult het nog wel ondervinden.

DANIELLA Waar hij hangt?

MARGRIET 't Is te hopen voor u dat uwe Julien de waarde van 't geld kent.

JAKLIEN Margriet, is dat juist wat ge daar zegt?

MARGRIET Waarvoor zou ik moeten liegen?

JAKLIEN Albert is al twee weken niet meer gaan rijden?

MARGRIET Hij heeft niet meer uitgepakt.

JAKLIEN Dus Albert is gestopt?

MARGRIET Hij ligt weer met zijn pikkelen omhoog zeg ik u. Er zit niks meer in hem.

DANIELLA Leeg.

MARGRIET En Jules?

JAKLIEN Nog iedere dag. En hij rijdt samen met uwen Albert... zègt hij.

MARTINE Zouden we nu toch niet beter aan die vergadering beginnen?

MARGRIET Hoe nog iedere dag?

JAKLIEN 't Kan niet rap genoeg avond zijn voor hem.

MARGRIET En mijnen Albert heeft mij gezegd dat ze hun ontslag gegeven hebben bij die wielertoeristen. Alle twee.

JAKLIEN Dus toch!

MARGRIET Gij wist daar niks van?

JAKLIEN Ah bon! Zo zit dat!

DANIELLA (*doet teken naar Margriet*) Humhum...

- MARGRIET Ja, hoe zit dat met die vergadering?
- JAKLIEN Ik wist wel dat er iets niet pluis was. Hij is de laatste tijd bijna iedere avond weg en hij komt altijd maar later thuis. Dikwijls in 't midden van de nacht. En 't eigenaardigste van al: hij is altijd nùchter! Dan zegt hij: 'Ik had een platte tube'.
- MARGRIET Albert heeft al een paar keer doorgetrapt.
- JAKLIEN *(razend)* Een platte tube! Een platte!!!
- MARGRIET De ene tube is de andere niet.
- JAKLIEN En verstrooid dat hij is de laatste tijd! Ik voelde al dat er iets was! *(neemt uit de kast een fles whisky en een glas. Schenkt zich in. Drinkt.)* Willen jullie ook iets drinken? Hier! *(zet nogal hevig de fles op tafel)* Whisky!
- MARGRIET Ik heb liever koffie.
- JAKLIEN *(plots opvliegend, stemverheffing)* Er is geen koffie en ik maak geen koffie!!!
- MARGRIET Is er iets, Jaklien?
- JAKLIEN *(zet een paar glazen op tafel)* Niks! Wat zou er moeten zijn?! Alles gaat prima! *(stemverheffing)* 't Gaat godverdomme uitstèkend!!!!
- DANIELLA Kom Jaklien, ga zitten en begin de vergadering.
- JAKLIEN Die vergadering zal rap gedaan zijn! *(schenkt zich ondertussen weer een glas whisky in)* Binnenkort is het zo ver. Het langverwachte contract waarmee de Jamadama's als een komeet naar de top zullen schieten. Binnenkort reizen we het hele land af!
- MARTINE Toch niet met een autobus?
- JAKLIEN Dames, ik heb groot nieuws. Twee keer groot nieuws! Ten eerste: mijn dierbare halve trouwboek bedriegt mij al een hele tijd, dus wat mijn huwelijk betreft: foetsie! Gedaan! Streep erdoor! Niet dat ik daar mee inzit. Het hing al een hele tijd in de lucht. Dus, laat ons toosten op de blijde intrede van... een advocaat! *(drinkt)*
- DANIELLA Jaklien, ge moet nu ook niet te rap van stapel lopen.
- MARGRIET En wat is het tweede groot nieuws?
- JAKLIEN Dat is het voornaamste. Ik heb het initiatief gepakt – na wat ik nu weet ben ik blij dat ik het gedaan heb – om een manager onder de arm te nemen. Een zekere Rombaut. Deze start kost veel geld maar ik neem het volledig op mij. Dames, Jamadama's, we zijn definitief vertrokken! De liedjesteksten zijn binnen. Ze zijn er al mee bezig. Meneer Rombaut neemt alles op zich. Ook de boekhouding. Wij moeten ons van die hele rompslomp niks aantrekken. Wij moeten ons alleen concentreren op onze optredens.

Even een stilte. De anderen bekijken elkaar verwonderd. Kijken dan naar Jaklien. Stilaan verschijnt er een glimlach op ieders lippen. Het is nu tot hen doorgedrongen.

- DANIELLA Jihei!
- MARGRIET Potverdekke! Dat is nu nog beter nieuws dan het eerste! Zie, ik voel mij al direkt in topconditie.
- DANIELLA *(recht, neemt Jaklien terzijde)* Hoeveel heeft u dat gekost?
- JAKLIEN Het is MIJN investering! Ge moet u daar niks van aantrekken.
- DANIELLA Hoeveel?
- JAKLIEN Het is toch voor mij zeker. 't Zijn mijn teksten waar ze muziek opzetten en die opgenomen gaan worden.
- DANIELLA Jaklien, hoeveel?
- JAKLIEN Al mijn spaarcenten en... nog een kleine lening van... 10.000 euro.
- DANIELLA Jaklien, zijt gij zot?
- JAKLIEN Vroeger zou ik ook zo gereageerd hebben.
- DANIELLA Elk zijn part zoals afgesproken.
- JAKLIEN Niks van. Gij hebt uw geld nodig. Vergeet uw droom niet. Uw restaurant.
- DANIELLA *(slaat haar armen om Jaklien)* Merci... zot schepsel.
- MARGRIET *(veert lenig recht)* Zeg, we gaan vanavond toch repeteren zeker? *(schudt met heel haar lichaam)* 'k Heb verdekke goesting om er in te vliegen.
- JAKLIEN Neen, we gaan het vieren. Jullie gaan nu naar huis, maakt u schoon op en ik trakteer op een etentje en een drink. *(drinkt)*
- DANIELLA Gaan we er naar toe joggen?
- MARGRIET *(begint ter plaatse te lopen)* Welja, waarom niet. Om ter eerst.
- MARTINE Ik betaal het binnenkomen. Ik moet toch iets betalen op mijn lief.
- DANIELLA En ik op mijne trouw. Zeg à propos, iedereen heeft toch die datum genoteerd? De veertiende december.
- MARGRIET En ik trakteer op mijn appartement. Met zicht op zee. Jaklien, nu het toch zover is, willen we dezelfde advocaat pakken? Dan krijgen we misschien afslag.
- JAKLIEN Pak het niet te licht op, de showbusiness. 't Zal hard werken worden.
- DANIELLA Maar we zullen er komen, Jaklien.
- MARGRIET En ik ga oefenen voor gogogirl. Zie, morgen ga ik naar de sportwinkel om mijn gerief. En ik ga alle dagen aarobieken doen.
- DANIELLA Aerobic wilt ge zeggen.

MARGRIET Ge zult van mij nog verschieten. 'k Heb dat op TV eens gezien, van die filmster... euh... Albert zal die wel kennen... allée...

DANIELLA Jane Fonda.

MARGRIET Fondant juist. Ik wist dat het iets met chocola te maken had. Goh, die kon dat nogal zeg. Zo zie.

Margriet begint nu aan aerobics te doen. Tot grote verwondering van de anderen. Ze huppelt en ze springt.

MARGRIET Looppas ter plaatse! Loop!

Martine en Daniella komen naast haar staan. Ze doen mee.

MARGRIET En 1 en 2 en 3 en 4!!! Hop hop hop hop!!! Dijen hoog heffen en wreven strekken! Hop hop hop hop! Kwart draai rechts! Draai!

Alle drie draaien ze tegelijkertijd een kwartdraai naar rechts.

MARGRIET Armen omhoog en hop en hop en omlaag en afwisselen nu. En één en twee en hop en hop!!! Op en neer!!! Dijen hoger! Handen naar voor en klappen! En hop! En klap!!! En klap en klap...

Jaklien schenkt zich nog een glas whisky in en drinkt het glas in één teug leeg. Ondertussen valt het

DOEK

- - - P A U Z E - - -

VIERDE TAFEREEL

HERFST

De huiskamer ziet er anders uit. Bijna leeg. De kast is weg, de televisie, de zetel, twee stoelen. De muren zijn kaal. Er staan alleen nog een tafel en twee stoelen en tegen de muur een houten vak waarin flessen drank en glazen.

Men hoort het huilen van de wind.

Martine verschijnt in de hall, kijkt de kamer in.

MARTINE Jaklien? Jaklien? *(komt binnen, kijkt angstig en verwonderd rond)*
 Jaklien? Zijt gij thuis? *(opent de keukendeur en kijkt in de keuken)*
 Jaklien? *(trekt plots de keukendeur dicht en kijkt angstig omhoog)*
 Is daar iemand? *(moet eens slikken van schrik)*
 Wat zegt ge? *(schuift zijwaarts, naar omhoog kijkend naar de voordeur)*
 Jaklien, zijt gij dat?

Als ze aan de deur is komt op dat moment Daniella binnen. Martine botst op Daniella en gilt.

MARTINE *(springt naar de andere kant van de kamer, drukt zich tegen de muur, verstoopt haar hoofd in haar handen)* Niet doen! Alstublieft laat me gaan!

DANIELLA Martine?

MARTINE Ge gaat mij toch niet attaqueren? Ik ben maar een doodgewoon meisje en 'k heb nog maar drie maand een lief. Ge moogt eens fluiten op mij en een oogske pinken en ge moogt hijgen en ook pisset pisset doen, maar niet te lang.

DANIELLA Martine, scheelt er iets?

MARTINE *(kijkt om en ziet nu dat het Daniella is)* Gij zijt het.

DANIELLA *(hangt haar jas weg)* Gaat het niet?

MARTINE *(bij Daniella)* Daniella, er is hier iets niet pluis.

DANIELLA *(kijkt rond)* Amai!

MARTINE Alles is hier weg.

DANIELLA *(opent de keukendeur en kijkt naar binnen)* De frigo is ook weg. *(af keuken)*

MARTINE Daniella, blijf bij mij. *(rent naar keuken, botst op Daniella die net weer op kwam)*
 Daniella, er zijn hier vreemde krachten aan het werk.

DANIELLA Begin niet onnozel te doen.

MARTINE Ik heb het gevoel dat hier nog iemand is.

DANIELLA Zijt gij hier al lang?

MARTINE Lang genoeg om in contact te komen met de geesten die dit huis ingepalmd hebben.

DANIELLA Martine, alstublieft hou op met die zever. Ziet ge dan niet wat er hier gebeurd is?

MARTINE Ik heb ze gehoord.

DANIELLA Jaklien? Waar is ze?

MARTINE Ik heb stemmen gehoord. Hierboven.

DANIELLA Is ze boven?

MARTIEN 't Waren verschillende stemmen. Niet van deze wereld.

DANIELLA Staat gij hier nu zo te beven?

MARTINE 't Is om mij te doen. Ze achtervolgen mij.

DANIELLA Voelt gij u wel goed?

MARTINE 't Is een straf. Vanals dat... *(stopt, kijkt omhoog)* Hoort ge dat?

DANIELLA *(kijkt ook omhoog, luistert)* Ik hoor niks. Alleen de wind buiten.

MARTINE Ik heb ze vanmorgen ook al gehoord.

DANIELLA Natuurlijk. 't Waait al twee dagen zo hard.

MARTINE Neen, de stemmen.

DANIELLA Martine, kom tot uzelf.

MARTINE Ik ben niks op mijn gemak.

DANIELLA *(gaat naar de hall, roept naar boven)* Jaklien?! Jaklien! Zijt gij daar?

MARTINE Zijt toch voorzichtig.

DANIELLA Er is hier iets gebeurd tijdens die maand.

MARTINE Ik hoorde stemmen die galmen, precies zoals in een grafkelder, maar dan boven.

DANIELLA Zou Jules dan alles meegepakt hebben?

Op dat moment hoort men Margriet in de hall roepen :

MARGRIET *(off)* Jaklien, ik zal de deur dicht doen. Er is veel te veel wind.

Men hoort de deur dicht slaan.

MARTINE *(springt hals over kop bij Daniella)* Hoort ge 't?! Recht uit een graf!

Margriet komt binnen, bekijkt Daniella en de aanklappende Martine.

DANIELLA Gaat ge nu eens ophouden, klein kind?! En trek zo niet aan mijn mouw.

MARGRIET Zijn jullie al aan 't repeteren? Arm in arm?

- MARTINE Margriet, hebt gij dat daarjuist gezegd?
- MARGRIET Wat?
- MARTINE Boeh! Boeh! En van de wind en van de deur dicht te doen.
- DANIELLA Martine, ge begint op mijn zenuwen te werken.
- MARGRIET Boehboeh, dat was de wind ja. Dat was daar nogal een tocht in de gang met die deur open. En ik heb iets gezegd ook ja. En dan?
- MARTINE Dat was precies met een echo dat gij klapte.
- MARGRIET Met een echo?
- MARTINE Ja, precies of ge riep in een grote marmiet.
- MARGRIET Ik ben wel een tand kwijt. *(gaat zitten, houdt haar jas aan)* Allée, dan gaan we toch weer starten. 't Zal gaan tijd worden. Een maand stil liggen is veel te lang.
- DANIELLA Margriet, valt u niks op?
- MARGRIET Ik vraag me nog altijd af waarom Jaklien absoluut wou dat we vanaf begin september tot nu geen repetities en vergaderingen zouden houden. Is ze in de keuken?
- DANIELLA Margriet, kijk eens goed rond.
- MARGRIET Zo te zien zal het repetitie zijn. Heeft ze al iets gezegd over haar nieuwe teksten? Want dat was toch de reden waarom ze zich een maand volledig ging terugtrekken, om nieuwe liedjes te schrijven.
- DANIELLA Margriet, kijk eens uit uw doppen, 't Is hier zo goed als leeg.
- MARGRIET Dat was toch eind augustus ook al toen we hier de laatste keer geweest zijn. Dat komt door die boedelscheiding.
- DANIELLA Ja, de boedelscheiding was al gedaan. Jules had zijn part mee. Maar er is nu veel meer weg.
- MARGRIET *(staat recht, kijkt rond)* Ja, zo goed rappelleer ik het mij niet meer. En ik heb dan nog juist migraine. Zie Daniella, dat ge mijne kop moest gewaar worden.
- DANIELLA De kaderkes hingen nog aan de muren. En dat kaske was haar toegewezen. De telefoon staat er nu ook niet meer. En ga maar eens kijken in de keuken.
- MARGRIET Ja, dat ga 'k doen. *(opent de keukendeur, kijkt)* Potverdekke, gene frigo, gene microgolf.
- DANIELLA Geen Jaklien.
- MARGRIET Dat schoon kruidenrek... ook weg. *(af keuken)*
- MARTINE Daniella, zouden we de politie niet bellen?

- DANIELLA Stond de deur open toen gij hier aankwam?
- MARTINE Half open. Zo ver. *(toont het)*
- DANIELLA Ze is misschien nog gauw een boodschap gaan doen.
- MARTINE Wie zet er nu zijn deur zo ver open? *(toont het)*
- DANIELLA Ze zal gedacht hebben: "Ik laat efkes open, ze zullen toch gaan komen."
- MARTINE Jamaar, zó ver open?! *(toont het)*
- DANIELLA *(krijgt het op de zenuwen, toont opening)* Ze was dan toch zo ver dicht ook.
- MARGRIET *(op uit keuken)* Er komt wel nog water uit het kraantje.
- DANIELLA Zouden we boven niet eens gaan kijken?
- MARGRIET *(gaat zitten)* Dat is onbeleefd hee Daniella.
- DANIELLA Ze ligt misschien in bed.
- MARGRIET Zo vroeg?
- DANIELLA En als ze ziek is?
- MARGRIET Ziek, ziek. Gij klapt over niks anders dan over ziek zijn, gij.
- DANIELLA In ieder geval is er iets. De telefoon is ook weg.
- MARGRIET Ze heeft alles weggedaan omdat ze zich volledig in het nieuw gaat steken. Nieuwe meubelkes, nieuwe frigo, nieuwe telefoon. Ze werkt nog altijd nauw samen met onze manager. Ze zal misschien al een deel opgestreken hebben. 't Kan goed zijn dat ze ons straks gaat uitbetalen. En in dat geval... *(haalt uit haar handtas een aantal krantenknipsels)* Hier zie, annoncekes voor appartementen aan de kust. 't Wordt de moment nu.
- DANIELLA Ik vrees dat Jaklien in slechte papieren zit.
- MARGRIET Nu toch niet meer zeker. 't Is al twee maand geleden dat Jules buiten gezet is. En Jaklien heeft ons toch gezegd dat hij haar met rust laat. Hij woont bij een ander.
- MARTINE 't Kan zijn dat ze deur maar zo ver opengelaten heeft... *(toont kleine opening)* ...maar door de wind is ze zó ver open gegaan... *(toont grote opening)*
- DANIELLA In godsnaam, Martine, gaat gij nu blijven zeveren!
- MARTINE Ik probeer een verklaring te vinden voor die deur.
- DANIELLA Voor wat moet gij u nu dik maken over die deur?
- MARTINE Als Jaklien die deur dicht gedaan heeft en nu stond ze open, dan wilt dat zeggen dat iemand anders die geopend heeft. Iemand die misschien hier alles komen weghalen is.

DANIELLA Martine?! Denkt gij...?

MARTINE Inbrekers.

MARGRIET Met zo'n rot weer?

MARTINE 't Is juist dan dat ze komen.

MARGRIET Zij liever dan ik. Ik heb nu al spierpijnen en 'k zit gedurig binnen. Maar ja, ik heb dat ieder jaar met 't vallen van de bladeren.

MARTINE En 't is best mogelijk dat ze hier nog in huis zijn. Boven. 't Zijn heel zekers die stemmen die ik gehoord heb. *(plots gilt ze zelf, springt bij Daniella)* Daniella, 'k heb schrik!!

MARGRIET Ge jaagt u begot zèlf de stuipen op het lijf. Maar moest dat nu zo zijn, pas op, ik zeg: MOEST, want ik geloof er niks van dat hier criminelen binnen zitten...

MARTINE *(verbetert)* Inbrekers, Margriet.

MARGRIET 't Is misschien dan toch best dat we de voordeur weer op een spleet zetten. Dan geraken ze rapper buiten zonder dat ze ons lastig moeten vallen.

Een stilte. Ze bekijken mekaar. Men hoort nu even de wind luider huilen.

DANIELLA Allée, 'k zal IK ze maar weer open zetten.

Ze gaat naar de hall. Plots een luide gil van Martine.

MARTINE *(schreeuwt in volle paniek)* EEN MUIS!!!

Ze gillen alledrie. Margriet gaat boven op haar stoel staan. Daniella springt boven op de andere.

MARTINE *(schreeuwend in volle paniek)* Ik heb gene stoel! *(kruipt dan maar boven op tafel)*

Zo staan ze nu alledrie veilig van de grond.

DANIELLA Waar is ze?

MARTINE Achter die bak. Ze kwam van daar. Zo... *(snelle handbeweging)* Hup... hup... en ze pakt hare bocht... en dan rechtdoor... en hup... achter die bak.

MARGRIET Hebben jullie nu echt schrik van een muis?

DANIELLA Ik ben daar toch niet zot van.

MARGRIET Wat voor bange trutten zijn jullie zeg. Schrik hebben van zo'n klein beestje.

MARTINE Hebt gij gene schrik van een muis.

MARGRIET Bijlange niet.

DANIELLA Waarvoor staat gij dan boven op die stoel?

MARGRIET Van 't verschieten. Ik spring altijd boven op iets als ik verschiet. Albert heeft me zo eens in ons garage doen verschieten. 'k Ben boven op onze auto gesprongen. 't Heeft ons 500 euro gekost om laten uit te blutsen.

DANIELLA Als ge daar toch gene schrik van hebt, kom dan van die stoel af, zet de deur wagenwijd open en rammelt eens aan die bak.

MARGRIET Jamaar... euh... aan een muis... ben ik wel algeeris... dan krijg ik overal jeuk.

DANIELLA Ik heb ze eigenlijk niet gezien.

MARGRIET Ik ook niet.

DANIELLA Ge zijt toch wel zeker hè Martine?

MARTINE Euh... eigenlijk niet....

DANIELLA Zou ze daar nog zitten?

MARGRIET Jaja, ze zit daar.

MARTINE Ziet ge ze?

MARGRIET Neen.

DANIELLA Hoe weet ge dat dan?

MARGRIET Omdat het begint te jeuken. *(begint aan haar armen te krabben)*

MARTINE *(schrikt)* Hoort!

MARGRIET Zegt ze iets?

MARTINE Er wordt aan de voordeur gefrutseld.

DANIELLA Ja, ze gaat open.

Men hoort de voordeur dichtslaan.

MARGRIET En dicht.

MARTINE *(in paniek)* Wat moeten we nu doen?

DANIELLA Ssst, stil zijn.

Jaklien verschijnt in de hall. Ze blijft onmiddellijk staan als ze het trio op de stoelen en de tafel ziet. Ze is duidelijk dronken. Ze lacht.

JAKLIEN Zie nu!

DANIELLA *(springt van de stoel)* Jaklien! 't Zijt gij het!

MARTINE Rammel aan die bak, Daniella.

- MARGRIET *(krabt aan haar armen, benen en nek)* Volgens mijn peilingen moet er hier een hele nest zitten.
- JAKLIEN *(moet lachen, is dronken)* Is wel een komiek zicht. Wacht, ik kom bij jullie. *(wil op de tafel kruipen maar struikelt)*
- DANIELLA Jaklien?
- JAKLIEN 't Gaat mijn schaapke. 't Gaat. Ge moet mij niet helpen. *(zit op tafel, bij alles wat ze zegt moet ze lachen)* Ah ja, 't is waar. Hier is 't beter. Kom erbij, Daniella, we gaan hier vergaderen. Hoog en droog.
- MARGRIET Jaklien, jij hebt gene schrik van muizen zeker?
- JAKLIEN Och mens, als ge in uw leven zoveel met grote beesten te maken hebt dan kunnen petieterige kleine muisjes de pot op. Hihi... de pot op! *(maakt het bekende wegwerpgebaar, bekijkt Margriet die nog steeds aan het krabben is, begint weer te giechelen)* En van beesten gesproken... hebt jij vlooiën?
- MARGRIET Algeerisch aan muizen.
- JAKLIEN *(dronken lachend)* Muizenstrontjes eten is daar goed voor.
- MARTINE Ik zou toch liever van die tafel komen.
- JAKLIEN Wel, 't is een schoon ontvangst. Ik kom thuis en er is volk en ze zijn een spelleke aan 't spelen. *(giechelend)* Daniella, jij zijt het.
- DANIELLA Wat ben ik?
- JAKLIEN Neen, wacht. We zullen opnieuw aftellen. Ik ken iets goed. 't Is wel geen echt aftelrijmpke, maar 't is plezant. 't Zou kunnen dienen voor onze show. Dus ik tel af. *(kan haar lach moeilijk bedwingen)*
Pot... Achter 't klein kapelleken lag een grote stront,
't Was van Isabelleken uit haar dikke kont!
Margriet 't is aan u. Daniella, kom vlug naar boven of ze pakt u.
- MARTINE Eerst moet die muis weg.
- DANIELLA Hier zie! *(gaat naar de bak, neemt hem op)* Nu goed!!!
- MARTINE *(slaat haar handen voor haar ogen)* Ik wil ze niet zien!
- MARGRIET *(begint harder te krabben)* Ik moet ze niet zien. Ik voel dat het een grote dikke is.
- JAKLIEN Zijn jullie nu over dat Isabelleken bezig?
- DANIELLA Maar verdomme, er is helemaal géén muis!!!
- JAKLIEN "Mijn klein muizeke" zei Jules tegen mij als we in't begin getrouwd waren. Klein muizeke. Nu woont hij bij een muskusrat.
- DANIELLA *(zet bak neer, stemverheffing)* En gaan jullie nu eens ophouden met dat onnozel kinderlijk gedoe?

MARTINE Jamaar...

DANIELLA Kom van die tafel, Martine!

JAKLIEN Ga naar de gevangenis. Ga niet langs start.

MARTINE Ik zag...

DANIELLA Gij zag justekes NIKS! En gij hoorde geen stemmen ook!

MARTINE *(komt van de tafel)* Ik zou het nochtans gezworen hebben.

DANIELLA Margriet, van die stoel af!

JAKLIEN De volgende!

MARGRIET *(komt van de stoel)* En toch moet er hier ergens een nest zijn.

DANIELLA En gij mankeert helemaal niks.

MARGRIET Wat weet gij daarvan? Als mijne huisdokter zelf zegt dat ik moet oppassen.

DANIELLA Oppassen voor wat?

MARGRIET Voor vanalles. Dat is toch een teken dat ik een zwak gestel heb zeker.

Een stilte. Ze kijken naar Jaklien.

JAKLIEN De volgende?

DANIELLA Jaklien?

JAKLIEN *(komt van de tafel)* Allée, dan kunnen we met de vergadering beginnen. Ja, 't is wel spijtig dat er maar twee stoelen zijn. Maar we kunnen afwisselen. Margriet gij kunt blijven zitten. Gij zijt toch maar een kwakkelig geval. En voor de andere stoel wisselen Daniella en Martine af. Hihi... de stoelendans.

MARTINE *(gaat onmiddellijk zitten)* Ja, 't is goed.

JAKLIEN *(staat te waggelen)* Ik blijf recht staan! Recht! Als een rots in de branding!

DANIELLA Jaklien, wat heeft dat te betekenen?

JAKLIEN Koffie kan ik niet maken want 'k ben vergeten bonen te kopen, en gemalen koffie is slecht voor de spijsvertering van Margriet.

MARGRIET Da's juist.

JAKLIEN Dus... we moeten roeien met de riemen die we hebben. *(naar de bak, neemt glazen en een fles whisky uit de bak, zet alles op tafel)* Voilà, dat zijn de riemen die we hebben om te roeien.

DANIELLA Jaklien!

JAKLIEN Maar pas op, tegen de stroom in is het moeilijk roeien.

- DANIELLA Gij zit precies in de stroom.
- JAKLIEN Maar ik ga stroomopwaarts. Wij allemaal... stroomopwaarts! Zoef! (*zingt het liedje*) "Blijven drijven..."
- MARGRIET Als ik aan de kust woon ga ik ook regelmatig op een luchtmatras liggen drijven. Als er niet teveel golven zijn.
- JAKLIEN We drijven recht naar het succes toe. We hebben een maand onderbreking gehad. Nu starten we definitief. En daar moet op geklonken worden.
- DANIELLA Jaklien, zijt gij aan de drank?
- MARGRIET Allée Daniella, wordt dat nu gevraagd?
- DANIELLA (*kwaad, stemverheffing*) Ik vraag het niet aan ù!
- MARTINE Ik had gisteravond twee wijntjes gedronken en die zaten in mijne kop. 't Is daarmee dat het voorgevallen is. Ik heb mij laten doen.
- DANIELLA Hoe komt het dat hier alles weg is, Jaklien?
- JAKLIEN Dat is van de boedelscheiding.
- MARGRIET Voilà, wat heb ik u gezegd.
- JAKLIEN (*zingt lachend op de toon van 'vogeltje gij zijt gevangen'*) Boedeltje gij zijt gescheiden.
- DANIELLA Is alles hier weg, alleen door die verdeling?
- JAKLIEN Hihi... Daniella, kindeke, zijt gij een kurieus vel.
- DANIELLA We zijn hier een paar keer geweest nà de regeling en er stond toen nog veel meer.
- JAKLIEN Hebt gij een inventaris gemaakt misschien?
- DANIELLA En een telefoontoestel wordt zomaar niet meegepakt. Tenzij...
- JAKLIEN Tenzij wat?
- Een gespannen stilte.*
- DANIELLA JA, ik ben curieus. Ik wil weten wat er aan de hand is.
- JAKLIEN (*zegt het wel lachend*) Luister eens hier mijn dutske, we zijn bijeen als de Jamadama's. We moeten onze 'showcarrière' gescheiden houden van onze privé zaken. Hihi... schoon gezegd hè. (*plots ernstig, gebiedend, stemverheffing*) En ik ben nog altijd de baas!

Een gespannen stilte.

MARGRIET *(luid om de spanning te breken: toont krantenknipsel)* Kijk hier eens! Nieuwbouw met zicht op zee. App. 2slpks 300.000 euro. En hier: Residentie Bunnie Beach, luxeappartementen, 6m gevelbreedte op de zeedijk, tweekamerappartement 325.000 euro. Goh, Albert zal nogal ogen opzetten als ik hem een foto zal opsturen.

Ondertussen heeft Jaklien voor iedereen ingeschonken.

JAKLIEN *(morst)* Hopsakee.

MARTINE *(wil rechtstaan)* Ik zal iets halen om op te kuisen.

JAKLIEN *(duwt haar neer)* Zit! 't Zal alleen wat druppelen van uw glas. Maar dat mag. Druppelen is toegelaten.

MARGRIET Huhum... Jaklien... is die maand goed verlopen?

JAKLIEN Ik heb nieuwe liedjesteksten geschreven.

MARGRIET Maar nu gaan we toch meer optredens hebben zeker? Want eerlijk gezegd, vanals dat jij met die manager bezig bent is het toch maar een flauw beestje. We hebben nu nog minder optredens als toen we het zelf deden. En nieuwe liedjesteksten zegt ge? Die andere zijn nog niet eens opgepakt. Zelfs nog niet gerepeteerd. Wat doet die vent eigenlijk voor ons?

MARTINE Hij ziet er toch maar een louche typ uit.

JAKLIEN Ik was niet thuis omdat ik hier rechtover van bij Suzanne telefoneerde naar meneer Rombaut. Ik heb met hem morgen een afspraak. Alles wordt geregeld.

MARGRIET 't Is te hopen. Want op die manier verliezen we veel tijd.

DANIELLA *(kijkt Jaklien scherp aan)* En veel geld.

JAKLIEN *(heft haar glas)* Dit wordt onze definitieve start. Proost!

Ze drinken. Jaklien drinkt haar glas in één teug leeg. Ze schenkt zich onmiddellijk opnieuw in.

MARTINE *(heeft even genipt, zet haar glas op tafel)* Neen, ik durf niet.

MARGRIET Martine, wat scheelt er u eigenlijk?

DANIELLA *(zet alles uit de bak op de grond, draait de bak om en gaat er op zitten)* Hallucinaties.

MARGRIET Ik denk dat ook. Pas op, daar kunt ge van afzien.

DANIELLA Ge weet toch wel wat dat is: hallucinaties?

MARGRIET Natuurlijk. Ik heb dat meestal 's morgens. Maar dan drink ik hete thee en het gaat over. Dat moet ge eens proberen, Martine, hete thee.

MARTINE Is 't gelijk welke?

MARGRIET Die van Kamiel is de beste.

- DANIELLA Margriet, waarover zijt gij nu eigenlijk bezig?
- MARGRIET Awel, over hallu...tities. en gij moet mij niet zo bezien. Denkt gij dat ik daar niks van afweet? Over ziektes weet ik alles.
- DANIELLA Wel, wat zijn dat dan?
- MARGRIET Hallu...tietingen zijn kriebels in de keel. En gij nu!
- DANIELLA Heel goed, Margriet. Heel goed. Bravo!
- MARGRIET Ziet ge wel dat ik nog zo dom niet ben.
- JAKLIEN *(veelbetekenend)* Ge denkt: hij is daar... maar hij is er niet. *(drinkt)*
- MARGRIET Ja, zo is 't. En dan beginnen die kriebelingen in de keel.
- DANIELLA En dan is het tijd voor Kamiel.
- JAKLIEN Ik doe morgen een minirokske aan en ik draai rond meneer Rombaut. 'k Ga effenaf op zijn schoot zitten als 't moet. Bij iedere man die ons naar de top kan duwen ga ik dat zo doen.
- MARTINE Pas maar op, Jaklien.
- JAKLIEN *(neemt het glas van Martine, geeft het haar)* Hier. Drink! Dan blijft ge zo wantrouwig niet.
- MARTINE *(meteen weer ongemakkelijk)* Zwijg mij van drinken. Gisteren met die wijntjes... en... Neen, ik vertel het niet.
- MARGRIET Ik zie dat er iets op uwe lever ligt. Vooruit met de geit.
- MARTINE 't Was thuis bij Samuel. We waren alleen. We zaten in de zetel. Zo... *(toont het)* Nogal dicht bijeen... ik kan het niet goed tonen op deze stoel.
- MARGRIET Kruip op tafel.
- MARTINE We hadden wijn gedronken. Twee glazen. En ik was tureluurs. Ik zat daar zo... *(toont komische 'dronken' houding)* En hij deed ook zo... *(toont hetzelfde)* En Samuel vroeg... en ik zei eerst nog... maar toch legde hij zijn arm over mij. En hij fluisterde in mijn oor. Zo heel dicht. En dat kriebelde. Mijn oor bedoel ik. En ik moest daarmee lachen. En hij dacht dat ik lachte van genot. Op voorhand al. En hij fluisterde weer. Hij vroeg het. Goh zeg, nog maar drie maanden bijeen en hij vroeg het al! Maar ik had hem niet verstaan omdat het weer in mijn oor kriebelde en ik moest lachen en dan hoor ik niet zo goed... en ik knikte toch wel van ja zeker. En zijn broeksriem was al direct open... en.. euh...*(staat recht)* Euh... Ik zou liever naar huis gaan. Ik zou er toch met mijn gedachten niet bij zijn.
- DANIELLA Hoe is 't verder afgelopen?
- MARGRIET Ja, vertel het nu verder boven op de tafel.
- JAKLIEN Martine, ge moet ons dat niet vertellen.

- JAKLIEN Ga maar, Martine. Ik begrijp het dat ge nu liever alleen zijt.
- MARGRIET Hoe? En de vergadering?
- JAKLIEN Gaat niet door.
- MARGRIET Maar we hadden deze dag toch vastgelegd verleden maand?
- JAKLIEN Ik zal morgen meer weten.
- MARGRIET Hebt ge een minirokske? Anders kunt ge't mijn lenen. Maar pas op, 't is een héél kort. Maar ik doe dat niet meer aan. 'k Heb dan altijd een kou op mijn bilspiere.
- MARTINE Allée, dan ga ik maar. Wanneer is 't nu?
- JAKLIEN Overmorgen.
- MARTINE Margriet, loopt gij een eindje mee?
- MARGRIET *(kreunend recht)* Zie, 't vallen van de bladeren hè. Al mijn spieren zijn stram. Gaat gij ook voort, Daniella?
- DANIELLA Ik blijf nog wat.
- JAKLIEN Voor mij moet ge niet blijven.
- DANIELLA Wilt ge mij buiten?
- JAKLIEN Bijlange niet.
- DANIELLA En als ik nu eens gaarne meedrink?
- MARGRIET Jamaar, wat is 't? Blijft ge of gaat ge mee? 't Is als gij meegaat, dat we dan met de auto kunnen meerijden.
- DANIELLA Ik blijf hier.
- MARGRIET Spijtig. 't Is nogal slecht weer. Goed om plagen op te doen. Allée, salukes dan. Tot overmorgen.
- MARTINE Die muis loopt hier toch niet zeker?
- MARGRIET 'k Zal u wel verwittigen als er een in de buurt is. En van ratten voel ik het ook.
- Margriet en Martine af. We horen de deur dichtslaan.*
- DANIELLA *(staat recht, reikt haar glas naar Jaklien)* Giet nog eens vol.
- JAKLIEN *(schenkt in)* Hoe is 't met Julien?
- DANIELLA Slecht. Schol!
- JAKLIEN Santjes!

Ze drinken. Ze staan recht tegenover mekaar. Een stilte.

- DANIELLA We hebben ambras.
- JAKLIEN Ik wil er niks over weten. Privé.
- DANIELLA Vroeger moest jij alles weten.
- JAKLIEN *(moet lachen, leunt tegen de tafel)* Ja, 't is eigenlijk waar. Goh, ik zou er iets van krijgen als ze A zeggen en ze verzwijgen B.
- DANIELLA Als ik rondkijk en ik kijk ook eens goed in uw ogen, dan ZIE ik de letter A... zelfs vetgedrukt.
- JAKLIEN En nu wacht ge op B?
- DANIELLA Ook vetgedrukt vrees ik.
- JAKLIEN Daarom blijft ge nog wat?
- DANIELLA Ge kent me toch.
- JAKLIEN Van de hele bende ken ik u het best.
- DANIELLA Omdat wij twee het meest aan mekaar hebben.

Een stilte. Ze drinken.

- JAKLIEN *(toont de fles)* Nog wat?
- DANIELLA Zolang jij drinkt, drink ik ook. Vandaag. Alleen vandaag. Morgen is het "over en out" wat de drank betreft.
- JAKLIEN *(schenkt in)* Begint jij met de B of ik? *(een dronken lach)* ... en dan effenaf het hele alfabet.
- DANIELLA Julien en ik hebben mekaar in drie weken niet meer gezien. We zijn eigenlijk uiteen. Nog voor onze trouw. Misschien maar best zo. Onze karakters passen niet bijeen. 't Zou later toch boel geweest zijn. We hebben nog niks afgezegd. Ik wacht nog een week en dan...
- JAKLIEN Over en out!!!

Ze drinken.

- JAKLIEN *(loopt rond)* Ge hebt het goed gezien, Daniella. Het is hier niet alleen leeg door de verdeling, maar ik heb ook het één en ander moeten verkopen.
- DANIELLA Een deurwaarder?
- JAKLIEN Nee, ik heb zelf verkocht. Ik wil de deurwaarder voor zijn. Ik kom veel tekort. Een paar afbetalingen, een advocaat...
- DANIELLA Die fameuze manager.
- JAKLIEN De telefoon hebben ze komen afsnijden.

- DANIELLA Dacht ik wel.
- JAKLIEN En 'k ben op reis geweest.
- DANIELLA Naar waar?
- JAKLIEN Rotterdam.
- DANIELLA Jaklien, dat meent ge niet.
- JAKLIEN Ik stond ineens voor hem. Hij herkende mij direkt. We wisten niet wat zeggen. Ik zei: "dag Maarten..." maar ik kon niet verder. Hij knikte en zei ook alleen maar mijne naam. "Jaklien". Met een J... en niet met een SJ gelijk wij.
- DANIELLA Jaklien, waarvoor doet ge dat nu toch?
- JAKLIEN Ik wilde hem zien. Ik wilde het en ik zoú hem zien. Ik moest hem vertellen dat ik op het punt sta het te maken. Ik heb mij sjieke kleren gekocht. Hij moest zien dat ik iets bereikt had. Hij moest mij opnieuw leren kennen. Er stond een nieuwe Jaklien voor hem, deze keer MET kwaliteiten en ambities.
- DANIELLA Zotte kont.
- JAKLIEN *(paradeert dronken door de kamer)* Ik had schoenen aan met hoge punthakken. Zulke hoge had ik nog nooit gedragen. Daar arriveerde een Belgische zangeres in het station van Rotterdam. Ze stapte glorieus uit de eerste klassewagen. *(spreekt overdreven Hollands)* Asjemenou seg! Zo een geile brokkie! Hartstikke leuk! Zullen we een feestje bouwen? En van je heelaheelahop! Kijk nou niet so chagrijnig. Dat riepen ze toen ik het station uitkwam en naar een taxi zocht. En ik riep dan "Ach, sodemieter op!" *(moet lachen, drinkt)* Maarten bezit nu volledig het hotel. Zijn ouders zijn gestorven. Het is een vijfsterrenhotel geworden.
- DANIELLA En ge hebt daar gelogeed?
- JAKLIEN Een ganse week.
- DANIELLA Op zijn kosten dan toch wel zeker.
- JAKLIEN Neen. Ik heb alles betaald. Ik wilde geen aalmoes.
- DANIELLA Domme kalle. En ge zit al in 't verkort van geld.
- JAKLIEN De eerste avond moest hij weg voor zaken. Ik ben in het hotel gebleven. Even in de bar, dan op mijn kamer. De tweede avond was ik bij hem thuis uitgenodigd. Zijn vrouw noemt Truus. Ze weet het van ons. Ze trekt het zich niet aan. 't Is ook jaren geleden. 't Is al lang gepasseerd. Ze hebben twee kinderen. Twee jongens, Niels en Jurne. *(drinkt)*
- DANIELLA En gij vergelijkingen maken. Ik ken u.
- JAKLIEN Ik heb erop gedronken. En 'k heb ze daar wat wijsgemaakt. Dat we al verschillende prijzen gewonnen hadden, en al vele TV-optredens, en we zijn in onderhandeling om in een bioscoopfilm mee te spelen...

DANIELLA Geloofden ze het?

JAKLIEN *(ze drinkt)* Ik weet het niet. Verdekke, Daniella, ik was ladderzat, mens. En ik heb daar dat aftelrijmpke opgezegd. Kunt ge u dat voorstellen? In die sjieke villa, waar alles duur en kraaknet is, ging ik in een leren zetel staan en ik begon voor te dragen op een plat Vlaams. Eerst dat van Isabelleken en haar dikke kont en dan dit:
 Langen met uw broek vol slangen
 'k zal ze morgen komen vangen
 en aan de kapstok hangen!
(moet nu hevig lachen) ik was vergeten dat Maarten twee meter twee is.

DANIELLA Allée, g'hebt daar uwe numero getoond.

JAKLIEN Ik mocht niet eens daar blijven slapen. Truus heeft me naar het hotel gebracht. Niet hij, maar ZIJ... de tang. Dat was dus de tweede dag.

Een stilte. Jaklien drinkt, schenkt opnieuw haar glas vol.

DANIELLA En dan?

JAKLIEN Ik heb Maarten niet meer gezien. Ze zeiden dat hij in 't buitenland zat. In België!

DANIELLA Ai, wel een tegenvaller.

JAKLIEN Tegen wie zegt g' het. *(drinkt, plots stemverheffing)* Godverdomme!!!! *(korte stilte, ze drinkt)* Ik had het weer verknoeid. Mij eerst zo gedistingeerd voordoen en dan met mijn zatte kop zulke toeren uitsteken. *(drinkt)* En ik die zo gehoopt had van hem iedere dag te zien. Van op de trein al stelde ik mij vanalles voor. Ik verlangde echt naar Maarten. En op mijn kamer zat ik die ganse week te dromen en te hopen. Ik las zelfs de bijbel die daar lag. En ik bad. Ik vroeg hierboven om een gunst. Ik smeekte dat Maarten op mijn kamer zou komen met een fles champagne in zijn hand, en dat hij zelf het bordje op de deur zou hangen: "Niet storen". En dat hij een ganse dag naast mij zou liggen... in bed... *(buigt haar hoofd)* Maar niks...

DANIELLA Jaklien, ge moogt niks meer in uw eentje doen.

JAKLIEN Ik ben toch groot genoeg.

DANIELLA Ge smijt met geld en...

JAKLIEN En wat?

DANIELLA Ge drinkt.

JAKLIEN *(stemverheffing)* Als ik mij daar nu goed mee voel. En daarbij, alle grote vedetten drinken.

DANIELLA Juist... ja.

JAKLIEN Denkt gij misschien dat de Jamadama's al uitgeteld zijn nog voor ze eigenlijk moeten beginnen?

- DANIELLA Ge moet uzelf ook in de hand houden, Jaklien. Die droom mag geen nachtmerrie worden.
- JAKLIEN Morgen zal meneer Rombaut van mij nogal verschieten. *(paradeert weer door de kamer)* 'k Heb die schoenen met hoge hakken nog. Die wil ik niet verkopen.
- DANIELLA Ge gaat toch geen rijmpje opzeggen?
- JAKLIEN Die Hollandse trut draaide een hele avond rond hare Maarten. Rond MIJNE Maarten! *(drinkt)* Zo zal ze hem aan de haak geslagen hebben. Wel, wat die scharreltrien kan, kan ik ook: krijgen wat en wie ik wil! *(drinkt)*
- DANIELLA Jaklien, wat gij nodig hebt is rust.
- JAKLIEN Wat de Jamadama's nodig hebben is een hoop flink betaalde contracten voor de Nieuwjaarsperiode. Dan zijn we gelanceerd. En ik zal daar voor zorgen. *(drinkt, moet lachen, zwaait met haar armen)* En dan gaan we dat vieren! Een feestje! En van je heelaholahup... *(schreeuwt het uit)* Langen met uw broek vol slangen! 'k Zal ze morgen komen vangen!!! *(ze valt uitgeteld neer op een stoel)*

Daniella komt bij haar. Ze zet haar glas en dat van Jaklien op tafel. Ze legt haar hand op de schouder van Jaklien.

Ondertussen valt het

DOEK

VIJFDE TAFEREEL

WINTER

Margriet is bezig de vloer aan het opvegen. De tafel staat tegen de muur, hierop de twee stoelen. Ze neemt het vuil op met een vuilblik en ze deponeert het in een vuilzak die al bijna helemaal gevuld is. Ze strekt zich, voelt haar rug.

Martine komt op vanuit de hall, ze heeft een goed gevulde valies bij zich. De valies is nog open en ze draagt ze op haar hand. Ze is nogal zwaar en Martine heeft er alle moeite mee om die niet te laten vallen.

MARTINE Vlug Margriet, maak plaats.

MARGRIET Jamaar, mij niet opjagen hè.

MARTINE Doe die stoelen van tafel.

MARGRIET Ik voel mijne rug niet meer.

MARTINE Wel, dat is goed. Dan kan hij geen zeer doen.

MARGRIET En 'k heb een ijle kop ook.

MARTINE Margriet, haast u, ik kan 't niet meer houden.

Margriet zet de stoelen van tafel, Martine schuift er onmiddellijk de valies op.

MARGRIET Wat hebt gij daar wel allemaal ingestopt?

MARTINE Alles wat ik denk dat ze nodig heeft.

MARGRIET *(doet valies volledig open)* Laat eens zien. *(inspecteert inhoud valies)*

MARTINE Hier zie, die fameuze minirok. *(haalt er een minirok uit)* Zou ze dat daar wel aandoen?

MARGRIET Leg dat maar weer in de kast. Ze zal daar slechte herinneringen aan hebben. *(inspecteert nog wat de inhoud)* Heeft ze een slaapkleed mee?

MARTINE Wat denkt g' ervan? Veel meer lag er niet in haar kleerkast.

MARGRIET 't Zal goed zijn.

MARTINE Dan moet alleen deze rok weer naar boven?

MARGRIET Ja. Maar kan die valies wel dicht? *(probeert valies dicht te doen, het lukt niet, duwt erop)* Neen. En ik kan niet te hard duwen met mijne rug. Martine, duwt gij eens mee.

Margriet legt de minirok op tafel. Beiden duwen op de valies, maar ze kan niet dicht.

MARTINE Er zal precies nog iets uit moeten.

MARGRIET Maar wat?

MARTINE *(opent valies, haalt er een zakdoek uit)* Hier, er zit een zakdoek teveel in.

MARGRIET Zou het dat zijn?

MARTINE Anders pakken we er nog een paar kousen uit.

MARGRIET Allée, nog eens proberen.

Ze duwen maar krijgen de valies niet dicht.

MARTINE Ja, er moet nog iets uit.

MARGRIET 't Is dat ze het allemaal nodig heeft.

MARTINE Nog eens hard duwen. Gij aan die kant, ik aan deze kant.

Ze duwen.

MARGRIET 't Is dat haakske hier dat er niet goed inschuift. Martine, ga er eens opzitten.

MARTINE Op dat haakske?

MARGRIET Op die valies.

Martine kruipt op de tafel en gaat boven op de valies zitten.

MARTINE Als ik klein was heb ik zo eens op mijn boekentas staan springen om ze toe te krijgen.

MARGRIET Dan ging het wel zeker?

MARTINE 'k Heb al mijn schriften moeten herschrijven.

MARGRIET Er ezelsoren op gesprongen?

MARTINE Neen, mijn thermos zat erin.

MARGRIET Ja, 't lukt....voilà, z' is dicht.

MARTINE En haar schoenen? *(komt van de tafel)*

MARGRIET Steken we in een plastic zak. Er staat maar één paar.

MARTINE 'k Heb die niet gezien.

MARGRIET Ze staan daar onder de trap.

MARTINE Moeten we ze geen kapstokken meegeven?

MARGRIET Dat zullen ze daar in die kliniek wel hebben zeker.

MARTINE *(stil)* Kliniek...

- MARGRIET Welja, ik wil zeggen... ge verstaat me wel.
- MARTINE *(kijkt naar de valies)* Ai, haar kleeed. *(draait de valies richting publiek, er steekt een stuk van het kleeed door)*
- MARGRIET 't Is niet waar hè!
- MARTINE Kunnen we het er niet in oefelen?
- MARGRIET Laat maar. En daarbij 't is nog goed zo. Daarmee kan ze ginder direct haar valies herkennen.
- MARTINE 't Is daar geen vlieghaven hee Margriet.
- MARGRIET *(strekt zich)* Goh zeg, mijne rug. Zie en dat trekt naar boven tot aan mijne nek en aan de andere kant trekt het naar onder. Er is verandering van weer op komst.
- MARTINE Ik ga dat dan maar weer boven leggen.
- MARGRIET Gaat het alleen?
- MARTINE *(toont zakdoek en minirok)* Met dit hier?
- MARGRIET Spijtig Martine ik kan nu niet helpen dragen. Ik kan de trappen niet op.
- MARTINE 'k Heb al zwaardere dingen gedragen. Maar veel zwaarder dan die valies mag ik niet oppakken. Nu zeker niet.
- MARGRIET Zeg niet dat gij iets mankeert hè. Ik kan niet tegen jonge mensen die klagen.
- MARTINE Mankeren niet. 't Is juist omgekeerd.
- MARGRIET Hoe bedoelt ge?
- MARTINE *(moet glimlachen)* Wel...euh...'t is...euh...wel dat het er is. Allée, dat het gepakt heeft.
- MARGRIET Martine, maak het niet te ingewikkeld. 't Is al ijl genoeg in mijne kop.
- MARTINE 'k Zal het straks zeggen. Op de vergadering.
- MARGRIET Vergadering? Denkt gij misschien...
- MARTINE Daniella heeft gezegd dat de Jamadama's moesten bijeen komen. Jaklien wilde het zo.
- MARGRIET Jaklien... 't is toch wel iets. 'k Heb het ook tegen Albert gezegd dat het toch wel iets is. Maar hij hoorde het eerst niet. 't Was op Filmnet Polies Akkademee nummer 3 of zoiets. Ik ken die Engelse titels niet goed. Ik hoorde ze schieten en ik zei het hem dan nog eens dat het toch wel iets is. Maar hij moest lachen... met dat geschiet.
- MARTINE Ik ga dat eerst wegleggen.
- MARGRIET G'hebt toch gene schrik daar alleen boven?

- MARTINE Ik doe juist hetzelfde als wanneer ik naar een thriller kijk.
- MARGRIET Wat doet ge dan?
- MARTINE Mijn één oog half toe en mijn ander half open.
- MARGRIET Om geen muizen te zien?
- MARTINE Ah ja zeg, ge moet oppassen, Suzy van hier rechtover heeft overal muizenvallen gezet.
- MARGRIET Zestien muizenvallen ben ik hier beneden tegen gekomen. Begin zo maar eens te kuisen.
- MARTINE Boven staan er twaalf.
- MARGRIET En nergens zit er een muis in.
- MARTINE Een teken dat ze weg zijn. Dus die muizenvallen helpen.
- MARTINE Ik zal die vanonder in de kast leggen. *(af hall)*
- MARGRIET *(hoofdschuddend)* 't Is wreed, 't is wreed. *(staat recht, gaat af in de hall en komt onmiddellijk terug met een paar schoenen met hoge punthakken)* En zulke dure schoenen. *(ze bekijkt de schoenen)* 'k Heb ook eens zulke schoenen gehad. Ik ging nogal een gang. Vijf stappen en ik had al kramp in mijn kuit. *(zet de schoenen op de valies)*
- MARTINE *(terug op, kijkt rond)* 't Is hier toch al properder.
- MARGRIET Ik kan 't geloven. Zo een smerige boel dat het hier was. En stof! Bezieet die vuilzak maar eens. En er staan er al drie buiten.
- MARTINE En dan nog niet eens met water kunnen kuisen. Willen we bij Suzy om een paar emmers gaan?
- MARGRIET We zullen dat op een andere keer komen doen.
- MARTINE Een geluk dat Suzy de sleutel heeft.
- MARGRIET Daar heeft ze toch aan gedacht om eerst haar sleutel af te geven.
- MARTINE Suzy laat dan de kandidaat-kopers binnen.
- MARGRIET 'k Heb goesting om die affiche van 't venster te trekken.
- MARTINE We hadden het moeten zien aankomen.
- MARGRIET We zijn de laatste tijd niet meer bijeen geweest. De Jamadama's bestaan precies niet meer. *(nervus, kwaad draaiend en kerend op haar stoel)* Verdomme! Zie, als ik eraan denk begint mijn bloed te koken. Die rotzak van een... "manager"!!!
- MARTINE Een rasechte oplichter ja.

MARGRIET De smeerlap! En 't kookt hier vanbinnen. Ik voel het. En dan begin ik zwarte plekken te zien. Allée, mijn dag is weer goed. Zwarte plekken en een ijle kop.

MARTINE *(neemt de schoenen en bekijkt ze)* Sjieke schoenen zeg. Amai, zulke hoge hakken. Neen, daarmee kon ze niks doen tussen die...

MARGRIET Drie dagen... en 't was gene stunt.

MARTINE *(zet de schoenen weer op de valies)* Een geluk dat Daniella op 't gedacht gekomen is om haar ginder te gaan zoeken.

MARGRIET Eens dat huis hier verkocht, moeten we haar opvangen.

Daniella komt binnen. Ze heeft een boodschappentas bij waarin een grote thermos en kopjes. Margriet en Martine gaan onmiddellijk bij haar.

MARGRIET Is ze niet meegekomen?

DANIELLA Suzy stond haar op te wachten. Ze staat efkes te praten. *(zet boodschappentas tegen de muur)*

MARTINE Hoe is ze?

DANIELLA *(doet haar mantel uit en hangt die weg)* Goed.

MARGRIET Dat kan niet hè, GOED! Als ge van uw verstand zijt en ge begint te drinken en ge komt in de goot terecht dan moet ge mij niet wijsmaken dat het goed is!

MARTINE Margriet, zeg dat toch zo niet.

DANIELLA Ja, zie maar wat ge zegt.

MARGRIET *(nervus)* G' hebt gelijk. Maar 't zijn de zenuwen... en mijne bloeddruk... en mijne kop.

DANIELLA Met goed, bedoel ik... enfin...

MARTINE Gij verschoot nogal toen ge haar zag zeker?

DANIELLA En of. Ja, ik had al een tijdje gezien dat ze achteruit ging en zich eigenaardig gedroeg en vooral dat ze meer en meer dronk. En dan die deurwaarder. Dat bericht dat dit huis verkocht gaat worden. Ze had het mij al een paar keer gezegd dat de clochards eigenlijk veel gelukkiger zijn. Geen geld, geen zorgen, niks. Die doen waar ze goesting voor hebben en ze leven dag per dag, zei ze. 't Is daarmee dat ik op het gedacht kwam om ginder eens te gaan zien toen Suzy me belde dat Jaklien al drie dagen weg was. Goh zeg, ik zal dat beeld nooit vergeten... hoe ze daar in 't station op een stuk karton op de grond zat, met een fles goedkope wijn naast zich, een beschimmelde boterham op hare schoot... Ze zat daar tussen... *(plots wendt ze zich af, neemt haar zakdoek)* Ik moet efkes... *(en gaat af in de keuken)*

Een stilte. Margriet en Martine weten niet waar ze het hebben. Ze staan te draaien en te keren.

MARGRIET Goh... ze zal gaan komen... Euh... zouden we... ?

- MARTINE 'k Weet het niet.
- MARGRIET Mijne kop begint in ene keer open en toe te slaan. Dan heb ik nog liever dat hij ijl is.
- MARTINE Zouden we die valies niet nog wat wegsteken?
- MARGRIET Ja, misschien die valies weg. Dat is geen zicht. Ze komt thuis en haar valies staat gereed. Precies of ze moet direct weer vertrekken.
- MARTINE 't Is toch zo. Ze moet straks binnen.
- MARGRIET Jaja, maar we mogen haar die valies niet laten zien.
- MARTINE Om welk uur moet ze binnen?
- MARGRIET Zo rap mogelijk, heeft Suzy gezegd. En... euh... wat ging ik nu weer doen?
- MARTINE De valies.
- MARGRIET Zie, ik ben begot mijne kluts kwijt.
- MARTINE *(draait zenuwachtig met haar vingers)* Ja, ik ben ook van slag.
- MARGRIET *(neemt valies en schoenen)* Voilà, dat is 't bewijs dat ik de plank af ben. Mijne rug reageert niet op die zware valies. *(zwiert de valies in de hoogte)* Allée begot, bezie dat. Zo de plank af. *(gaat met valies en schoenen af in de hall)*
- MARTINE *(houdt haar hand op haar buik)* Zou dat wel goed zijn voor mij en voor... ? *(zenuwachtig)* Euh... kalm blijven, Martine, kalm... 't Beste daarvoor is... euh... fluiten bijvoorbeeld... *(ze wil fluiten maar ze kan het niet, ze blaast alleen maar)*
- MARGRIET *(op uit de hall, bekijkt Martine)* Wat doet gij nu?
- MARTINE Kalm blijven.
- MARGRIET Gij blaast precies op hete soep.
- MARTINE Voor mij is dat fluiten.

Daniella op uit de keuken.

- MARTINE Zou ik er wel goed aan doen dat ik het haar zeg?
- MARGRIET Wat zegt?
- MARTINE Dat ik zo ben.
- MARGRIET Ge gaat haar toch niet zeggen dat ge van slag zijt!?
- MARTINE Neen... dat ik... in verwachting ben.

Daniella en Margriet kijken verwonderd naar Martine.

- DANIELLA Martine, is dat echt?
- MARTINE *(gegeneerd)* Samuel en ik... hebben... euh... ja, zie kijk...
- MARGRIET Wat een mens toch allemaal niet kan meemaken op één en dezelfde dag. Zie, ik zal nu weer teveel maagzuur hebben.
- DANIELLA Allée, proficiat. *(kust Martine)*
- MARGRIET Van mij ook. Maar de volgende keer zegt ge dat op een andere dag. Niet alles tegelijk.
- MARTINE Mag Jaklien het weten?
- DANIELLA Ze weet precies wel wat ze doet. Ja, ze was wel zat toen ik haar vond, maar z'is al wat bekomen. Ze heeft bij mij thuis koffie gedronken en wat gegeten. En zich wat opgefrist. Ze gaat straks bij Suzy een warm bad pakken en zich verschonen. En Suzy heeft gepaste kleren voor haar
- MARGRIET Ge zijt toch zeker dat Jaklien akkoord is dat ze wordt opgenomen. Zie dat ze moeilijk begint te doen.
- DANIELLA Jaklien vraagt het zelf om een tijdje op rust te gaan. Ze beseft wat er met haar aan de hand is. Ze is content dat Suzy en ik alles geregeld hebben. En Suzy werkt in die instelling, dat is toch al iets. 't Is daarmee dat zij haar gaat binnen doen. Jaklien... *(een stilte, herpakt zich dan)* Ze zal daar goed opgevangen worden.
- MARGRIET En nu wilde ze nog een vergadering beleggen?
- DANIELLA Omdat het zo lang geleden was, zei ze.
- MARGRIET *(zenuwachtig)* Allée, ik voel me al een beetje meer op mijn gemak.
- DANIELLA Vertel haar het goede nieuws maar, Martine.
- MARGRIET *(steeds zenuwachtiger)* Ja, we moeten normaal doen. Niks laten blijken. Gewoon... normaal... kalm... rustig... niet gespannen...
- Op dat ogenblik verschijnt Jaklien. Ze ziet er verouderd en moe uit. Als een wrak. Haar haren zijn nat en in de war. Haar kleren zijn vuil en gescheurd. Haar schoenen zijn kapot. Je zou haar haast niet meer herkennen. Margriet en Martine schrikken. Een pijnlijke stilte. Margriet en Martine staan er ongemakkelijk bij.*
- JAKLIEN *(probeert te lachen)* Iedereen is er.
- MARGRIET *(weet niet waar ze het heeft)* Ja... euh... allemaal... 't clubke van vier... euh... JA en MA en DA en MA... de Jamadama's.
- JAKLIEN Valies gereed in de gang?
- MARGRIET Ja... euh... kom, de tafel moet nog op zijn plaats. Pas op. *(neemt de tafel op)*
- MARTINE 'k Zal helpen.

MARGRIET Ik kan het wel alleen. Hopsakee! *(ze zwiert de tafel in de hoogte, zet ze dan in haar eentje in het midden)*

MARTINE Dan doe ik dit weg. *(neemt vuilzak, borstel en vuilblik)*

MARGRIET *(naast Martine, fluistert gebiedend)* Normaal doen... en KALM!

Martine knikt en gaat fluitend-blazend af in de keuken.

MARGRIET *(ongemakkelijk)* Ja... euh... allée... euh... dag Jaklien.

JAKLIEN Dag Margriet.

MARGRIET Euh... Ja... hihi... euh... JAJA... Tcha...

JAKLIEN Zeg het maar.

MARGRIET Ge ziet er goed uit. Echt waar. Effenaf goed.

JAKLIEN 'k Heb aan Daniella hare eau-de-toilette gezeten.

MARGRIET Jajaja... ge ziet dat. Allée...ik riek dat...euh...

DANIELLA Ik zorg voor de koffie. *(zet de thermos en de kopjes op de tafel)*

JAKLIEN Hoe is 't?

MARGRIET Ook goed. Ook goed... euh... Allée, 't is toch nog een schone dag voor de tijd van 't jaar.

JAKLIEN Gene kou?

MARGRIET Neenee. Neenee... euh... zozo... euh... jaja... Kunt ge geloven dat Albert naar een film ligt te kijken?

Daniella heeft ondertussen voor iedereen ingeschonken.

DANIELLA Zo, de koffie staat gereed.

MARGRIET *(schuift een stoel bij de tafel)* Jaklien, zet gij u hier.

JAKLIEN Neenee, 'k blijf liever staan.

MARGRIET Euh... ja... euh... juist.

DANIELLA zeg, ik heb dit ook meegebracht. *(haalt een cassette-recorder te voorschijn)*

MARGRIET Ah bon. We gaan repeteren. Awel dat is een goed gedacht zie, Jaklien. Met u erbij is het toch nog zo plezant. Allée, allée, allée.... repeteren begot...

Martine komt op uit de keuken, in de war, trekt de deur onmiddellijk achter zich dicht.

MARTINE *(gaat op haar knieën zitten om onderaan de deur te kijken)* 't Is niet waar!!! Zeg dat het niet waar is!!!

- DANIELLA Wat is er met u?
- MARTINE Er is een spleet vanonder. *(kijkt door de spleet)* Ja, ze beweegt.
- MARTINE *(gilt, springt recht)* Ze komt!!!
- DANIELLA Zeg, waarover zijt gij eigenlijk bezig?
- MARGRIET Over bewegende spleten die komen.
- MARTINE *(rent angstig bij Daniella)* Een spinnekop! Zo een grote! *(toont het)*
- DANIELLA Als het zo een grote is moet ge gene schrik hebben. Die kan dan niet onder de deur.
- MARTINE Ah neen zeker. Spinnekoppen kunnen zich door de kleinste gaatjes wringen.
- MARGRIET 't Is geen gat, 't is een spleet.
- MARTINE *(toont het met gebaren)* Zo een grote... die zakt door haar poten. Zo... En dan is ze nog zo plat. En dan schuift er verder. *(in paniek)* Alstublieft Daniella, gaat gij ze dood doen? Ze komt recht naar hier.
- DANIELLA Laat dat beestje haar hart maar ophalen.
- MARGRIET Ja, Martine. Ocharme dat beestje.
- DANIELLA Ge ziet het, Jaklien, het is hier nog niks veranderd. 't Moet nog altijd een eeuwigheid duren voor wij met iets kunnen beginnen.
- MARGRIET Allée vooruit, laat ons beginnen.
- MARTINE Ik ga mij wel aan deze kant zetten. Dan kan ik de spleet in 't oog houden. *(gaat zitten, houdt zich schuin op haar stoel om naar de onderkant van de deur te kunnen kijken)*
- JAKLIEN Daniella, haalt gij de valies, kunt ge ook zitten.
- DANIELLA Ookidoo. *(af hall)*
- Een stilte. Ze drinken koffie.*
- MARGRIET 't Is goeie koffie...
- Een stilte.*
- MARGRIET Verdekke, 't is goeie koffie. Hee Jaklien? 't Is goeie koffie hee?
- Een onwennige stilte. Martine blijft schuin zijwaarts gebogen naar de onderkant van de deur kijken. Daniella komt op met de valies, zet ze neer, gaat er op zitten.*
- MARGRIET Dat doet effenaf deugd... zulke goeie koffie.
- DANIELLA Zit gij wel gemakkelijk, Martine?

MARTINE Er moet toch iemand de wacht houden.

MARGRIET Dat is schoon van u.

DANIELLA Ge moet gene schrik hebben. Die spinnekop zal zich niet zo klein maken.

Plots schiet Margriet in een lach.

MARGRIET Ik denk aan iets. Met van die spinnekop te klappen, die zich zo plat kan maken. We zijn verleden week naar een tentoonstelling over kermisattracties geweest. En 'k heb daar voor lachspiegels gestaan.

DANIELLA Tof hee! Ik ben daar ook eens binnengewees.

MARGRIET *(staat lachend recht)* Zie, of ge mij nu gelooft of niet, maar daar zag ik er zo uit... *(toont het)* Zo dik. Zo klein opgeblazen... met zulke dikke benen en zo een kop.

DANIELLA *(staat ook recht)* Ik was zo een lange smalle met een platte kop. Precies een kepernagel... zo rechthoekig. En ik deed een stap vooruit en dan was 't zo en dan deed ik een stap achteruit...

MARGRIET Met lange armen... die kwamen tot aan mijn voeten... zo...

DANIELLA Ik ging er voor staan als een echte bodybuilder en dan had ik ineens zulke schouders.

MARGRIET Mijne kop was precies een grote dikke bol Hollandse kaas. En daarna was ik lang en smal. Een echte bonestaak.

Een pijnlijke stilte. Margriet zet zich weer neer.

DANIELLA Eigenlijk is dat komiek. Ge ziet uzelf in een spiegel en ge moet met uw eigen lachen. Anders doet ge dat niet. Maar eens ge uitvergroot zijt of versmald of verlengd of wat dan ook, is dat plezant. Eigenlijk zouden er meer lachspiegels moeten zijn. Overal. Om alledaagse dingen, die nu niemand meer ziet, uit te vergroten en weer interessant te maken. Alles bekijken met een lach. Dat zou het leven veel toffer maken.

MARGRIET Gieren van 't lachen als ik vlammenste koleirig ben op Albert.

DANIELLA In uw gedachten zet ge overal een lachspiegel bij. Ook bij gevoelens, bij liefde, bij vriendschap, zelfs bij miserie. Komaan, zet een lachspiegel bij onze vergaderingen en repetities.

MARTINE Een lachspiegel bij achtervolgers en hijgers, muizen en spinnekoppen.

MARGRIET Een lachspiegel bij koppijn en rugpijn en omgeslagen voeten en eksterogen.

JAKLIEN Bij...

Een stilte. Ze kijken naar Jaklien die er vermoeid bij staat. Margriet staat op en schuift haar stoel bij Jaklien. Ze doet haar zitten. Ze staart gelaten voor zich uit.

MARGRIET Jaklien, ik geloof dat Martine ons iets belangrijks te zeggen heeft.

MARTINE *(zet zich weer schuin naar de deur kijkend)* Volgende maand ga ik trouwen. Van moetens. Jullie zijn allemaal uitgenodigd op mijn trouwfeest. De achttiende januari.

Jaklien reageert niet. Ze staart voor zich uit.

MARGRIET Als de kleine er is, zult ge 's nachts wel stemmen horen.

MARTINE Mijn moeder verschoot nogal. Zo deed zij... *(schuift achterover op haar stoel)*
En dan pakte ze haar hart... zo...

Een onwennige stilte.

MARGRIET Jaja, 't is weer bijna Nieuwjaar.

JAKLIEN *(moeilijk lachend)* Lachspiegels...

MARGRIET Ik ga d'r mij ene kopen. Die zet ik thuis voor onze tv. Albert zal direct zijn abonnement van Filmnet opzeggen.

JAKLIEN Daniella... de vergadering.

DANIELLA Ja... euh... ik zal de vergadering voorzitten. Humhum... euh... Jamadama's, ik zal het heel kort houden. Het jaar zit erop. Laat ons hierbij ook een punt zetten achter de showcarrière van de Jamadama's. Een showcarrière is het eigenlijk nooit geweest. Het was alleen een wensdroom die we een jaar lang achterna gezeten hebben.

MARGRIET Maar we hebben toch veel plezier gehad ook.

DANIELLA Ah ge weet het. We stonden voor lachspiegels. Dus, we mogen het eigenlijk niet volledig opgeven. We kunnen altijd voortdoen gelijk we gestart waren. Als een grap voor onze souper.

MARTINE Binnenkort is 't weer souper.

DANIELLA De Jamadama's moeten blijven bestaan. Alleen voor 't plezier. Voor de grap. Alleen als iemand om een lachspiegel vraagt. Op een souper... of een trouwfeest...

Ze kijken naar Martine.

DANIELLA Dit jaar heeft er toch iemand wat bereikt.

MARGRIET Naar mijn appartement aan zee zal ik dus mogen fluiten. Ik zal mij met Nieuwjaar iets anders wensen. 'k Moet er wel nog eens over nadenken... als ik gene migraine heb.

DANIELLA Komaan, laat ons repeteren. Ons lachlied natuurlijk. 'k Zal-ik de recorder bedienen.

MARTINE Ja, want ik kom aan die knopkes niet meer.

Daniella duwt de recorder in. Het lied van het 'lachnummer' begint te spelen. Ze doen het weer zoals toen. Jaklien lacht eerst -maar moeizaam- dan vallen de anderen één na één in.

*Tijdens het lied staat Jaklien recht. Ze lachen verder op de muziek. Jaklien kust Margriet, Martine en Daniella. Dan neemt ze haar valies op en gaat weg. Hoofd gebogen. Als een wrak. Nog steeds zingen ze verder... maar terwijl krijgen ze het moeilijk en moeten ze hun tranen bedwingen....
Ondertussen valt het*

DOEK